

Brussel, 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale
tijdperk**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

De belasting over de toegevoegde waarde (btw) is een grote bron van inkomsten voor alle EU-lidstaten¹. De btw is ook een belangrijke bron van financiering voor de EU-begroting, aangezien 0,3 % van de door de lidstaten geïnde btw als eigen middelen aan de EU wordt overgedragen; samen vertegenwoordigt dit bedrag 12 % van de totale EU-begroting. Ondanks het cruciale belang van de btw voor het begrotingsbeleid draait het btw-stelsel stroef doordat de inning en de controle van de belasting niet optimaal verlopen. Het stelsel leidt ook tot buitensporige lasten en nalevingskosten.

Het verlies aan inkomsten (de zogenaamde “btw-kloof”²) is tekenend voor de problemen die door de suboptimale btw-inning en -controle worden veroorzaakt. Een groot deel van dit verlies, dat voor 2020 in totaal op 93 miljard EUR wordt geraamd, is toe te schrijven aan intracommunautaire ploffraude³. De btw-kloof omvat ook het inkomstenverlies door binnenlandse btw-fraude en -ontduiking, btw-ontwijking, faillissementen en insolventie, alsook verkeerde berekeningen en vergissingen van de autoriteiten. Het btw-stelsel is niet alleen fraudegevoelig, ook de lasten en complexiteit die het met zich meebrengt voor bedrijven, zijn steeds groter geworden. Met name de dertig jaar oude btw-regels voor grensoverschrijdende handel hebben geen gelijke tred gehouden met het zakendoen in het digitale tijdperk, waardoor moet worden nagedacht over de wijze waarop technologie kan worden gebruikt om de administratieve lasten en de daarmee samenhangende kosten voor bedrijven te verminderen en tegelijkertijd belastingfraude te bestrijden.

Daarom heeft de Commissie in haar actieplan van 2020 voor billijke en eenvoudige belastingheffing ter ondersteuning van de herstelstrategie⁴ het wetgevingspakket “Btw-regels in het digitale tijdperk” aangekondigd, dat zij ook in haar werkprogramma⁵ voor 2022 heeft opgenomen. Dit voorstel maakt deel uit van dit pakket, samen met een voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft de voor het digitale tijdperk noodzakelijke regelingen voor administratieve samenwerking op het gebied van de btw⁶, en het voorstel voor een uitvoeringsverordening van de Raad tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad wat betreft informatievereisten voor bepaalde btw-regelingen⁷.

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² De btw-kloof is het totale verschil tussen de btw-inkomsten die op basis van de btw-wetgeving en aanvullende regelgeving kunnen worden verwacht, en het bedrag dat daadwerkelijk wordt geïnd: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (bijlage II, punt 20).

⁶ Gelieve een verwijzing op te nemen wanneer deze beschikbaar is.

⁷ Gelieve een verwijzing op te nemen wanneer deze beschikbaar is.

Na de aankondiging van het fiscale actieplan van de Commissie verklaarde de Raad dat hij “het voorstel van de Commissie om de EU-regels inzake de belasting over de toegevoegde waarde (btw) te verduidelijken, vereenvoudigen en moderniseren” steunt, en dat hij “ingenomen [is] met het door de Commissie aangekondigde initiatief om de rapportageverplichtingen voor grensoverschrijdende transacties [...] te moderniseren (...) en met het voornemen van de Commissie om na te gaan of het btw-kader moet worden aangepast aan de platformeconomie”⁸. In zijn resoluties steunt het Europees Parlement doorgaans initiatieven om btw-fraude te bestrijden⁹. Voor dit initiatief sprak het zijn uitdrukkelijke steun uit met de verklaring dat het “[uit]kijkt naar het wetgevingsvoorstel voor de modernisering van de btw-rapportageverplichtingen”¹⁰. Meer recentelijk heeft het Europees Parlement een resolutie¹¹ aangenomen waarin het wijst op het potentieel van gegevens en digitale hulpmiddelen om de administratieve rompslomp te verminderen en diverse verplichtingen van de belastingbetaler te vereenvoudigen, met name op het gebied van btw-aangiften en overzichtslijsten (...), en zich ingenomen toont met het voorstel van de Commissie om de btw-voorschriften te moderniseren, te vereenvoudigen en te harmoniseren door gebruik te maken van op transacties gebaseerde realtimerapportage en e-facturering. Het Parlement onderstreept in deze resolutie ook dat de diversiteit van de belastingvoorschriften van de lidstaten een lastige uitdaging vormt, en toont zich ingenomen met het éénloketsysteem (OSS) van de Unie, waarvan het de werkingsfeer tot andere diensten uitgebreid wil zien worden.

Dit pakket heeft drie belangrijke doelstellingen:

- (1) de **btw-rapportageverplichtingen**¹² moderniseren door de invoering van digitale rapportagevereisten, waardoor de gegevens die belastingplichtigen over elke transactie in een elektronisch formaat aan de belastingautoriteiten moeten verstrekken, worden gestandaardiseerd. Tegelijkertijd zal het gebruik van e-facturering voor grensoverschrijdende transacties verplicht worden;
- (2) de uitdagingen van de **platformeconomie**¹³ aanpakken door de btw-regels die op de platformeconomie van toepassing zijn, te actualiseren om een oplossing te bieden voor het probleem van de ongelijke behandeling, door de regels inzake de plaats van

⁸ Conclusies van de Raad over billijke en doeltreffende belastingheffing in tijden van herstel, over fiscale uitdagingen in verband met de digitalisering, en over goed fiscaal bestuur in de EU en daarbuiten (FISC 226 ECOFIN 1097, doc. [13350/20](#)).

⁹ Resolutie van het Europees Parlement van 24 november 2016 over wegen naar een definitief btw-stelsel en bestrijding van btw-fraude (2016/2033(INI)); Resolutie van het Europees Parlement van 4 oktober 2018 over de bestrijding van douanefraude en de bescherming van de eigen middelen van de EU (2018/2747 (RSP)).

¹⁰ Resolutie van het Europees Parlement van 16 februari 2022 over de tenuitvoerlegging van de zesde btw-richtlijn: wat ontbreekt er om de btw-kloof in de EU te verkleinen? 2020/2263 (INI).

¹¹ Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2022 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende billijke en eenvoudige belastingheffing ter ondersteuning van de herstelstrategie (P9_TA (2022)0082).

¹² Met btw-rapportageverplichtingen wordt verwezen naar de verplichting van voor de btw geregistreerde bedrijven om hun transacties periodiek bij de belastingautoriteit aan te geven zodat deze kan toezien op de inning van de btw.

¹³ In dit verband heeft de term “platformeconomie” betrekking op diensten die via een platform worden verleend.

dienst die op deze transacties van toepassing zijn, te verduidelijken en door platforms een grotere rol te geven bij de inning van de btw wanneer zij de kortetermijnverhuur van accommodatie of personenvervoersdiensten faciliteren; en

- (3) vermijden dat bedrijven zich in de EU meermaals **voor de btw moeten registreren** en ervoor zorgen dat het instrument dat is geïmplementeerd voor de aangifte en de betaling van de btw die verschuldigd is over afstandsverkopen van goederen¹⁴, beter functioneert door te voorzien in één btw-registratie (Single VAT Registration, kortweg SVR). Dit komt neer op een verbetering en uitbreiding van het bestaande éénloketsysteem (OSS) en éénloketsysteem voor invoer (IOSS) en van de verleggingsregeling, teneinde de gevallen waarin een belastingplichtige zich in een andere lidstaat moet registreren, zoveel mogelijk te beperken.

(1) Btw-rapportage en digitale rapportagevereisten (DRR's)

De btw-richtlijn dateert van de jaren '70; de standaardrapportagevereisten zijn dan ook niet digitaal. De wereldwijde trend toont echter een verschuiving van traditionele btw-naleving naar het realtime delen van op transacties gebaseerde gegevens met belastingdiensten, vaak op basis van e-facturering. De btw-richtlijn¹⁵ vormt een aanzienlijke barrière voor digitalisering, omdat de lidstaten een derogatie moeten krijgen om DRR's te kunnen vaststellen op basis van verplichte e-factureringsvereisten.

Toch hebben verschillende lidstaten al, met name door middel van dergelijke derogaties, diverse DRR's ingevoerd, waardoor de belastingautoriteiten op transactiebasis informatie verkrijgen. Deze maatregelen hebben ertoe bijgedragen dat meer btw werd geïnd, dankzij de verbetering van de belastingcontrole en het afschrikkende effect op niet-naleving. De hiermee samenhangende stijging van de btw-inkomsten van 2014 tot 2019 wordt geraamd op tussen 19 miljard EUR en 28 miljard EUR in de lidstaten die in deze periode DRR's hebben ingevoerd, wat neerkomt op een jaarlijkse stijging van de btw-inkomsten tussen 2,6 % en 3,5 %¹⁶.

De btw-richtlijn laat de lidstaten een ruime beoordelingsmarge om de verplichtingen in te voeren die zij noodzakelijk achten om de correcte inning van de belasting te waarborgen en ontduiking te voorkomen. De DRR's verschillen dan ook aanzienlijk

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

¹⁵ De lidstaten hebben geen expliciete keuzemogelijkheid om e-factureringsvereisten op te leggen als instrument om de correcte inning van de btw te waarborgen en btw-fraude te voorkomen. De btw-richtlijn stelt in artikel 232 het gebruik van e-facturen afhankelijk van de aanvaarding ervan door de ontvanger; van deze bepaling kan niet worden afgeweken middels artikel 273, op grond waarvan de lidstaten andere verplichtingen voor belastingplichtigen kunnen invoeren om de correcte inning van de btw te waarborgen en btw-fraude te voorkomen. Als een lidstaat dus e-factureringsvereisten wil opleggen, moet hij een derogatieverzoek op grond van artikel 395 indienen; daarvoor is een voorstel van de Commissie nodig dat met eenparigheid van stemmen door de Raad moet worden goedgekeurd.

¹⁶ Om in te schatten of de DRR's de naleving van de btw hebben verbeterd, en dus de btw-kloof hebben verkleind en de btw-inkomsten hebben doen toenemen, is in de studie "Btw in het digitale tijdperk" een econometrische analyse uitgevoerd. De effecten van DRR's zijn geraamd op twee afhankelijke variabelen: de btw-kloof en C-efficiëntie. Alle details van de modelspecificaties en de resultaten zijn te vinden in bijlage 4 bij het effectbeoordelingsverslag dat bij dit voorstel gaat (werkdokument van de diensten van de Commissie SWD (2022) 393).

van lidstaat tot lidstaat. Zij behelzen onder andere i) de toezending van maandverslagen van zakelijke transacties, ii) de indiening van facturen in realtime, iii) de doorzending van factuurgegevens in realtime of quasi-realtime, of iv) de indiening van fiscale en boekhoudkundige gegevens of btw-records. Er zijn ook lidstaten die niet-digitale instrumenten voor het melden van transacties hebben ingevoerd, zoals listings die geen gegevens op transactieniveau omvatten, maar alleen de waarde van de aan- of verkopen per afnemer of leverancier/dienstverlener (listings van leveranciers/dienstverleners en afnemers). Al deze vereisten komen boven op de verplichting om btw-aangiften in te dienen.

De omvang van de problemen die worden veroorzaakt door de snelle invoering van uiteenlopende digitale btw-rapportagevereisten, en de noodzaak van snelle actie werden door de belanghebbenden bij de raadpleging¹⁷ bevestigd. De resulterende versnippering van het regelgevingskader brengt extra nalevingskosten met zich mee voor bedrijven die in verschillende lidstaten actief zijn en daardoor aan uiteenlopende lokale vereisten moeten voldoen, en creëert belemmeringen op de eengemaakte markt. Nu steeds meer lidstaten verschillende modellen van digitale rapportageverplichtingen¹⁸ toepassen, lopen multinationale ondernemingen (ondernemingen met een aanwezigheid in meer dan één lidstaat)¹⁹ tegen aanzienlijke kosten aan. Voor de EU als geheel worden deze kosten als gevolg van versnippering op ongeveer 1,6 miljard EUR per jaar geraamd, waarvan 1,2 miljard EUR voor rekening komt van kleinschalige multinationale ondernemingen en 0,4 miljard EUR voor rekening van grootschalige multinationale ondernemingen²⁰.

Het huidige systeem voor opgaaf van intracommunautaire transacties (in de btw-richtlijn “lijsten²¹” genoemd) biedt de lidstaten ook niet de mogelijkheid om btw-fraude in verband met deze transacties doeltreffend aan te pakken. Deze lijsten dateren van 1993 en zijn sindsdien niet ingrijpend gewijzigd. Zij zijn niet afgestemd op de digitale economie en vallen nauwelijks te vergelijken met de veel modernere digitale rapportagesystemen die sommige lidstaten voor binnenlandse transacties hebben geïmplementeerd.

-
- ¹⁷ Een samenvatting van de openbare raadpleging is te vinden op: [Btw in het digitale tijdperk \(europa.eu\)](http://europa.eu)
- ¹⁸ In meerdere lidstaten bestaan momenteel diverse digitale rapportagevereisten: e-facturering voor vrijgave (Italië), rapportage in realtime (Hongarije, Spanje), SAF-T-rapportage (Litouwen, Polen, Portugal), btw-listings (Bulgarije, Estland, Letland, Kroatië, Slowakije, Tsjechië) en sommige lidstaten hebben de invoering van rapportagevereisten aangekondigd (Frankrijk, Griekenland, Roemenië).
- ¹⁹ Volgens ramingen van Eurostat zijn er ongeveer 210 000 multinationale ondernemingen (MNO's) in de Unie, waarvan 85 % een lokaal hoofdkwartier heeft en de rest onder zeggenschap staat van buitenlandse entiteiten.
- ²⁰ Deze zijn voornamelijk het gevolg van aanzienlijke kosten om rapportagesystemen op te zetten, met name in landen met complexere DRR's. De nalevingskosten voor een kleinschalige MNO kunnen worden geraamd op een investering van ongeveer 10 000 EUR voor SAF-T-vereisten, 25 000 EUR voor rapportagevereisten in realtime en meer dan 50 000 EUR in het geval van e-facturering. Voor een grootschalige MNO lopen de bedragen op tot 50 000 EUR voor SAF-T-vereisten, 200 000 EUR voor rapportage in realtime en meer dan 500 000 EUR voor e-facturering.
- ²¹ Wanneer een bedrijf goederen of diensten verkoopt aan een bedrijf in een andere lidstaat, moet het bij zijn lidstaat een lijst indienen met vermelding van het bedrijf dat de prestatie heeft ontvangen, en het totale bedrag van de aan dat bedrijf geleverde prestaties. Deze informatie wordt uitgewisseld tussen de lidstaten en gebruikt om de naleving te helpen waarborgen.

Een van de tekortkomingen van deze lijsten is dat zij alleen geaggregeerde gegevens voor elke belastingplichtige bevatten, en geen gegevens per transactie. Zij bieden ook niet de mogelijkheid om gegevens over leveringen te toetsen aan gegevens over verwervingen, aangezien de lidstaten in de btw-richtlijn de keuze krijgen om de rapportage van intracommunautaire verwervingen al dan niet te verplichten, en minder dan de helft van hen heeft voor een dergelijke verplichting gekozen. Verder kan het gebeuren dat de belastingautoriteiten in andere lidstaten niet op het juiste moment over deze gegevens kunnen beschikken, zowel door de frequentie waarmee zij worden ingediend als door de tijd die lokale belastingautoriteiten nodig hebben om gegevens te uploaden. Bijna twee derde van de geïnformeerde belanghebbenden die op de openbare raadpleging hebben gereageerd, hebben terecht op deze tekortkomingen geattendeerd en waren het er volledig of ten dele mee eens dat lijsten fraude binnen de Unie efficiënter zouden helpen bestrijden als de gegevens op transactiebasis en dichter bij het tijdstip van de transactie werden verzameld.

Iedere hervorming in de rapportage van grensoverschrijdende transacties brengt onvermijdelijk wijzigingen met zich mee voor de administratieve samenwerking en de inlichtinguitwisseling tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en het btw-informatie-uitwisselingsysteem (VIES)²².

De problemen in verband met de bestrijding van btw-fraude in het intracommunautaire handelsverkeer zullen worden opgelost door de invoering van een rapportagesysteem per transactie, dat de lidstaten bijna in realtime informatie zal verstrekken, in overeenstemming met de systemen die verschillende lidstaten al met succes hebben geïmplementeerd voor binnenlandse transacties. De problemen in verband met het gebrek aan harmonisatie tussen de nationale rapportagesystemen zullen worden aangepakt door de vaststelling van een gemeenschappelijk model voor de rapportage, zodat belastingplichtigen altijd de gegevens van elektronische facturen die zijn uitgereikt overeenkomstig de Europese norm van Richtlijn 2014/55/EU inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten²³, zullen kunnen rapporteren.

(2) Btw-behandeling van de platformeconomie

²² In 1993 zijn, met de invoering van de interne markt, de grenscontroles afgeschaft en vervangen door rapportageverplichtingen voor intracommunautaire prestaties in de vorm van periodieke btw-lijsten (een lijst is een eenvoudig formulier dat maandelijks/driemaandelijks door bedrijven wordt ingediend, naast hun btw-aangifte, om opgave te doen van goederen en diensten die aan bedrijven in andere lidstaten zijn geleverd, met vermelding van het btw-nummer van de afnemers en de totale waarde van de prestaties per afnemer in een bepaalde periode). Deze lijsten worden opgeslagen in nationale btw-databanken. Deze databanken zijn vervolgens met elkaar verbonden via een elektronische interface (VAT Information Exchange System, kortweg VIES); de communicatieverbindingen tussen de lidstaten worden beheerd door de Commissie, terwijl de nationale VIES-toepassingen door de lidstaten zijn ontwikkeld. De belastingdiensten hebben toegang tot VIES-informatie voor controledoeleinden, terwijl marktdeelnemers via een module van VIES (“VIES-on-the-web”) de geldigheid kunnen controleren van het btw-nummer waaronder afnemers in de Europese Unie voor grensoverschrijdende transacties van goederen of diensten geregistreerd zijn.

²³ [Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten](#)

Door de opkomst van het bedrijfsmodel van de platformeconomie²⁴ zijn er in het btw-stelsel nieuwe problemen ontstaan. Een van deze problemen is de ongelijke btw-behandeling.

Volgens de btw-regels wordt onder een belastingplichtige verstaan eenieder (natuurlijke of rechtspersoon) die zelfstandig een economische activiteit verricht²⁵. Belastingplichtigen moeten zich voor de btw registreren en btw in rekening te brengen over hun verkopen. Particulieren die in die hoedanigheid handelen, worden evenwel niet als belastingplichtige aangemerkt. Ook kleine ondernemingen zijn vrijgesteld van btw op grond van een vereenvoudigingsmaatregel die hen van administratieve btw-verplichtingen ontheft.

Tot recent was de gangbare opvatting dat voor de btw geregistreerde bedrijven geen marktconcurrentie ondervinden van particulieren en vrijgestelde kleine ondernemingen. Met de platformeconomie hebben echter nieuwe bedrijfsmodellen het licht gezien, die deze situatie veranderen.

Particulieren en kleine bedrijven kunnen via een platform hun btw-vrije diensten aanbieden en dankzij de schaalvoordelen en netwerkeffecten daarvan²⁶ concurreren zij rechtstreeks met traditionele voor de btw geregistreerde dienstverleners. Zo kan het voorkomen dat een hotel de concurrentie moet aangaan met accommodatie-aanbiedingen die geen btw in rekening brengen over hun diensten. In Europa kunnen de kosten van accommodatie via een platform gemiddeld ongeveer 8 % tot 17 % lager liggen dan het gemiddelde dagtarief van een regionaal hotel²⁷. Uit de gegevens van de studie “Btw in het digitale tijdperk”²⁸ blijkt dat tot 70 % van alle onderliggende leveranciers/dienstverleners die een platform gebruiken, niet voor de btw is geregistreerd (hoewel dit varieert naargelang het soort platform). Meer dan twee derde van de respondenten die hun mening hierover gaven, heeft te maken gehad met dergelijke concurrentievervalsingen.

De sectoren personenvervoer en accommodatie zijn in de studie expliciet aangemerkt als sectoren waarin de ongelijke btw-behandeling het sterkst speelt (aangezien het platformmodel voor accommodaties rechtstreeks concurreert met de hotelsector en het platformmodel voor personenvervoer rechtstreeks concurreert met particuliere taxibedrijven). Dit zijn ook, na de verkoop van goederen via platforms (ook “e-

²⁴ De term “platformeconomie” wordt gebruikt om een meervoudig transactiemodel te beschrijven waarbij drie of meer partijen betrokken zijn. Bij deze transacties faciliteert **een onlineplatform** de verbinding tussen twee of meer afzonderlijke maar onderling afhankelijke groepen gebruikers. Bij deze interacties kan een van de partijen bij het platform (aanbieders of onderliggende dienstverleners) diensten aanbieden aan de andere partij (consument) in ruil voor een geldprijs. Een platform brengt gewoonlijk een vergoeding in rekening voor het faciliteren van de transactie.

²⁵ Overeenkomstig artikel 9 van de btw-richtlijn en vaste rechtspraak heeft het begrip “economische activiteit” een zeer ruime betekenis. Het begrip “zelfstandig” betekent echter dat werknemers niet als belastingplichtige worden aangemerkt.

²⁶ De capaciteit om netwerken op te bouwen waarmee elke extra gebruiker de ervaring van alle bestaande gebruikers zal vergroten; een groter aantal mensen of deelnemers verhoogt de waarde van een goed of dienst.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ Btw in het digitale tijdperk. Eindverslag (deel I – III). Specifiek contract nr. 07 ter uitvoering van raamcontract nr. TAXUD/2019/CC/150.

commerce” genoemd), de twee grootste sectoren²⁹ van de platformeconomie, die specifieke regels heeft voor de levering van goederen.

Een ander probleemgebied is het gebrek aan duidelijkheid over de btw-regels die van toepassing zijn op de diensten die door deze platforms worden verleend, en met name over de btw-status van de onderliggende dienstverlener.

Het antwoord op de vraag of een aanbieder van diensten via het platform de hoedanigheid van belastingplichtige heeft of niet, bepaalt ook hoe de faciliteringsdiensten van het platform voor de btw worden behandeld wanneer de aanbieder in een andere lidstaat dan die van het platform is gevestigd. In een dergelijke situatie kan het platform, ongeacht of de aanbieder belastingplichtig is of niet, gebruikmaken van het éénloketsysteem of de verleggingsregeling toepassen. Deze vraag is echter niet altijd eenduidig te beantwoorden, omdat de platforms vaak niet beschikken over de informatie die zij nodig hebben om de hoedanigheid van de onderliggende dienstverlener te bepalen.

Bovendien worden diverse regels van de btw-richtlijn die van toepassing zijn op de platformeconomie, niet door alle lidstaten op dezelfde wijze toegepast³⁰. Zo worden de faciliteringsdiensten die door de platforms in rekening worden gebracht, in sommige lidstaten beschouwd als langs elektronische weg verrichte diensten, maar in andere als diensten van een tussenpersoon. Deze regels moeten worden verduidelijkt, omdat de huidige uiteenlopende toepassing van de EU-btw-regels in de lidstaten ertoe kan leiden dat verschillende plaatsen van dienst worden toegepast³¹, wat dan weer kan leiden tot dubbele heffing of niet-heffing.

Een ander probleemgebied betreft de verplichtingen die aan de platforms worden opgelegd.

Platforms moeten bepaalde informatie³² over door hen gefaciliteerde leveringen van goederen en diensten bijhouden en deze op verzoek ter beschikking stellen van de lidstaten. Zij worden echter geconfronteerd met een reeks verschillende nationale vereisten wat het tijdvak en de vorm van deze informatie betreft. Het is dan ook zaak een en ander te regelen. Om fraude te bestrijden, zullen platforms deze informatie voortaan niet alleen meer voor b2b-prestaties (business-to-business) moeten bijhouden en ter beschikking stellen, zoals nu het geval is, maar ook voor b2c-prestaties (business-to-consumer).

Deze problemen zullen worden opgelost door de invoering van de fictie van de gelijkgestelde dienstverlener waarbij platforms de btw over de onderliggende dienst zullen voldoen wanneer de dienstverlener geen btw in rekening brengt, waardoor de

²⁹ Met een ecosysteemwaarde van 38,2 miljard EUR en 43,2 miljard EUR per jaar

³⁰ Uit tabel 25 van de studie “Btw in het digitale tijdperk” (deel II) blijkt dat 44 % van de respondenten de uiteenlopende toepassing van de btw-regels door de lidstaten als een probleem ziet.

³¹ Een langs elektronische weg verrichte dienst voor een niet-belastingplichtige wordt geacht te zijn verleend daar waar de afnemer is gevestigd, terwijl een door een tussenpersoon verrichte dienst voor een niet-belastingplichtige wordt geacht te zijn verleend daar waar de onderliggende transactie plaatsvindt; in het geval van diensten die betrekking hebben op een onroerend goed, is dat bijvoorbeeld de plaats waar dat goed is gelegen.

³² Artikel 242 bis van de btw-richtlijn.

gelijke behandeling van de digitale en offlinesectoren van kortetermijnverhuur van accommodatie en personenvervoer wordt gewaarborgd. Daarnaast zal de behandeling van de faciliteringsdienst worden verduidelijkt om een uniforme toepassing van de regels inzake de plaats van dienst mogelijk te maken, en zullen stappen worden ondernomen om de doorzending van gegevens van het platform naar de lidstaten te harmoniseren.

(3) Btw-registratievereisten in de EU

Bedrijven die transacties verrichten die in andere lidstaten worden belast, worden nog steeds geconfronteerd met aanzienlijke btw-nalevingslasten en -kosten, die obstakels opwerpen op de eengemaakte markt. Deze worden als volgt geraamd:

- De eenmalige kosten van btw-registratie in een andere lidstaat bedragen minimaal 1 200 EUR.
- De jaarlijkse doorlopende kosten voor de naleving van de btw in een andere lidstaat bedragen minimaal 8 000 EUR voor een gemiddeld bedrijf en 2 400 EUR voor een kleine of middelgrote onderneming.

Met het btw-pakket voor e-commerce, dat op 1 juli 2021 in werking is getreden, is voor het eerst alomvattende btw-wetgeving vastgesteld voor de e-commerce-economie (waarbij consumenten, hoofdzakelijk via het internet, rechtstreeks bij leveranciers en dienstverleners in andere lidstaten en in niet-EU-landen bestellen). De regelingen die via het e-commercepakket zijn opgezet (of uitgebreid), hebben de registratielasten verlicht voor bedrijven die transacties verrichten in lidstaten waar zij niet gevestigd zijn, doordat (gelijkgestelde) leveranciers/dienstverleners zich niet meer hoeven te registreren in elke lidstaat waar hun afnemers zijn gevestigd.

Deze regelingen staan bekend als het éénloketsysteem (OSS) voor leveringen van goederen en diensten aan consumenten in de EU en het éénloketsysteem voor invoer (IOSS) voor kleine pakjes consumentengoederen (met een maximale waarde van 150 EUR) die de EU worden ingevoerd. Voor platforms zijn er specifieke btw-bepalingen en -verplichtingen ingevoerd (met de introductie van het begrip “gelijkgestelde leverancier”), die een sleutelrol spelen in de e-commerce-economie.

De implementatie van het OSS en het IOSS was een succesverhaal, zoals uit de evaluatie³³ van het e-commercepakket blijkt. In de conclusies³⁴ van de Raad Ecofin van maart 2022 hebben de lidstaten de voordelen van het OSS en het IOSS voor het bedrijfsleven en de eengemaakte markt bevestigd.

Een aantal leveringen van goederen en diensten valt echter onder geen van beide vereenvoudigingsregelingen en blijft dus onderworpen aan omslachtige btw-boekhoudvereisten in andere lidstaten. Het gaat hierbij onder meer om bepaalde soorten leveringen van goederen die, ook al hebben zij een grensoverschrijdend aspect, niet onder de definitie van afstandsverkopen van goederen binnen de EU vallen. Aangezien het IOSS momenteel facultatief is, kan het maar tot op zekere

³³ Zie punt 3 hieronder.

³⁴ Conclusies van de Raad over de uitvoering van het pakket btw op e-handel, ST 7104/22 van 15 maart 2022.

hoogte de lasten van meerdere btw-registraties verlichten en wordt de complexiteit van het invoerproces niet maximaal beperkt.

Een uitbreiding van het toepassingsgebied van het OSS en het IOSS zou de noodzaak van meerdere btw-registraties in de EU verder helpen terugdringen.

Het voorstel inzake btw in het digitale tijdperk is een Refit-initiatief dat betrekking heeft op de btw-regels in de context van het toenemende gebruik van digitale technologie³⁵, zowel door de belastingautoriteiten als het bedrijfsleven. Het btw-stelsel heeft de kansen die deze technologische ontwikkelingen bieden, nog niet ten volle benut. Nieuwe digitale instrumenten en oplossingen zullen de belastingautoriteiten helpen de btw-kloof efficiënter aan te pakken en tegelijkertijd de naleving van de btw-regels te vereenvoudigen en de daarmee gepaard gaande kosten te verlagen. Met dit initiatief wordt daarom beoogd het EU-btw-kader verder aan te passen aan het digitale tijdperk.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Dit initiatief is in overeenstemming met het in 2018 door de Commissie ingediende voorstel³⁶ voor een definitief btw-stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten, dat nog steeds ter discussie ligt bij de Raad. Dat voorstel beoogde de thans geldende overgangsregeling³⁷ te vervangen door een regeling waarbij intracommunautaire transacties op dezelfde wijze worden behandeld als binnenlandse transacties. De btw zou verschuldigd worden in de lidstaat van bestemming van de goederen³⁸ naar het daar geldende tarief, maar door de leverancier in zijn eigen lidstaat in rekening worden gebracht en geïnd. Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk kan zowel het huidige als het definitieve btw-stelsel versterken.

Het btw-pakket voor e-commerce was bedoeld om het btw-stelsel te herinrichten, bij te werken en te moderniseren zodat het stelsel bij de tijd blijft en doeltreffend kan worden toegepast in de nieuwe realiteit van de e-commercemarkt. Tegelijkertijd beoogden de hervormingen, door een nieuwe aanpak bij de inning van de belasting, de naleving van de btw te vergemakkelijken voor legitieme bedrijven die online grensoverschrijdende commerciële activiteiten ontplooiën. Het belangrijkste doel was een eerlijker, eenvoudiger en geharmoniseerd systeem van belastingheffing tot stand te brengen. Dit voorstel bouwt voort op de succesvolle hervorming van de btw-regels voor e-commerce en zal ervoor zorgen dat niet-geïdentificeerde bedrijven zich in nog minder gevallen in de lidstaat van verbruik zullen moeten registreren. Zo worden onder meer de huidige e-commerceregels voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) geactualiseerd, zodat deze kunnen profiteren van de

³⁵ Werkprogramma van de Commissie 2022, bijlage II: Refit-initiatieven, onderafdeling “Een economie die werkt voor de mensen” (nr. 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ In het bestaande systeem wordt over grensoverschrijdende transacties, in tegenstelling tot binnenlandse transacties, geen btw geheven waardoor belastingplichtigen op de eengemaakte markt goederen kunnen aankopen vrij van btw, maar ook de keten van gespreide betaling wordt doorbroken en een stimulans voor fraude ontstaat.

³⁸ Dit systeem zou in een later stadium worden uitgebreid tot diensten.

vereenvoudigingen die zijn ingevoerd door zowel de nieuwe regeling voor kmo's³⁹ als de bestaande OSS-regelingen.

Het initiatief ondersteunt de EU-strategie voor duurzame groei⁴⁰, waarin sprake is van een betere belastinginning, terugdringing van belastingfraude, -ontwijking en -ontduiking, en vermindering van de nalevingskosten voor bedrijven, particulieren en belastingdiensten. Het verbeteren van de belastingstelsels ten behoeve van duurzamere en eerlijkere economische bedrijvigheid maakt ook deel uit van de EU-agenda voor concurrerende duurzaamheid.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk houdt verband met de verdragsrechtelijke doelstelling om een functionerende interne markt tot stand te brengen⁴¹ en sluit aan bij de prioriteiten⁴² van de Europese Commissie om de belastingheffing van ondernemingen op de eengemaakte markt te verbeteren en actie te ondernemen tegen verschillen in belastingregels die een belemmering kunnen vormen voor een verdergaande integratie van de eengemaakte markt. Met dit initiatief wordt beoogd het EU-btw-kader aan te passen aan het digitale tijdperk. Daarom zijn de doelstellingen ervan ook in overeenstemming met een van de zes topprioriteiten van de Commissie, namelijk “Een Europa dat klaar is voor het digitale tijdperk”, en met haar doelstelling om bedrijven in staat te stellen het potentieel van de digitale transformatie te benutten.

De Commissie heeft de verbetering van de belastinginning en de terugdringing van belastingfraude, -ontwijking en -ontduiking als prioriteiten aangemerkt⁴³. Deze twee thema's vormen de hoeksteen van het initiatief. Het initiatief ondersteunt ook de EU-strategie voor duurzame groei⁴⁴, waarin sprake is van een betere belastinginning, terugdringing van belastingfraude, -ontwijking en -ontduiking, en vermindering van de nalevingskosten voor bedrijven, particulieren en belastingdiensten. Het verbeteren van de belastingstelsels ten behoeve van duurzamere en eerlijkere economische bedrijvigheid staat ook op de EU-agenda voor concurrerende duurzaamheid.

³⁹ [Richtlijn \(EU\) 2020/285 van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen](#)

⁴⁰ De herstel- en veerkrachtplannen van de lidstaten voorzien in een breed scala van hervormingen die erop gericht zijn het ondernemingsklimaat te verbeteren en de invoering van digitale en groene technologieën te bevorderen. Deze hervormingen worden aangevuld met belangrijke inspanningen om de belastingdiensten als strategische sector van de overheid te digitaliseren. Jaarlijkse duurzamegroeianalyse 2022 (COM(2021) 740 final).

⁴¹ Artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf

⁴³ Jaarlijkse groeianalyse 2021 (zie blz. 13) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf

⁴⁴ De herstel- en veerkrachtplannen van de lidstaten voorzien in een breed scala van hervormingen die erop gericht zijn het ondernemingsklimaat te verbeteren en de invoering van digitale en groene technologieën te bevorderen. Deze hervormingen worden aangevuld met belangrijke inspanningen om de belastingdiensten als strategische sector van de overheid te digitaliseren. Jaarlijkse duurzamegroeianalyse 2022 (COM(2021) 740 final).

Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk loopt naast andere initiatieven van de Commissie met betrekking tot de digitale economie, zoals het recente voorstel voor een richtlijn ter verbetering van de arbeidsomstandigheden van mensen die werken via digitale arbeidsplatforms⁴⁵, en de actuele werkzaamheden in verband met kortetermijnverhuur. De algemene koers die in deze initiatieven wordt gevolgd, is dat platforms in het regelgevingskader meer verantwoording moeten afleggen en een grotere rol toebedeeld krijgen. Dit spooft met de wijzigingen die in deze richtlijn voor de platformeconomie worden voorgesteld, waarbij platforms, in bepaalde omstandigheden, de verschuldigde btw zullen moeten betalen in plaats van kleine platformleveranciers/-dienstverleners. Dit zal tot een betere inning van de btw leiden, aangezien vele van deze leveranciers/dienstverleners zich niet bewust zijn van hun potentiële btw-verplichtingen en deze hoe dan ook moeilijk zouden kunnen naleven.

Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk zorgt ook voor samenhang met bestaande wetgeving op digitaal gebied, zoals de EU-richtlijn inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten (b2g)⁴⁶. Deze richtlijn heeft tot doel het gebruik van een gemeenschappelijke Europese norm voor elektronische facturering in alle lidstaten te vergemakkelijken om interoperabiliteit en convergentie op EU-niveau te bevorderen. Zo kunnen belemmeringen voor het grensoverschrijdende handelsverkeer die voortvloeien uit het naast elkaar bestaan van verschillende nationale wettelijke vereisten en technische normen op het gebied van e-factoring, worden weggenomen. In het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk is bepaald dat deze Europese norm voor elektronische facturering de standaardmethode wordt in het kader van de digitale rapportagevereisten voor de btw.

Dit initiatief is ook in overeenstemming met het douaneactieplan⁴⁷. Het beheer van de e-commerce is een van de vier kernactiepunten van het douaneactieplan. Daarom is de enige verbetering van het IOSS die in dit voorstel is opgenomen, het verplicht maken van deze regeling voor platforms. Andere verbeteringen of uitbreidingen, zoals de afschaffing van de drempel van 150 EUR waaronder deze vereenvoudigingsregeling kan worden gebruikt, zullen plaatsvinden in het kader van deze douaneherforming⁴⁸.

In het eindverslag van de Conferentie over de toekomst van Europa⁴⁹ roepen de burgers op tot “het harmoniseren en coördineren van het belastingbeleid in de EU-lidstaten om

⁴⁵ De voorgestelde richtlijn moet rechtszekerheid creëren over de arbeidsstatus van mensen die via digitale arbeidsplatforms werken, hun arbeidsomstandigheden verbeteren (ook voor zelfstandigen die onderworpen zijn aan algoritmisch beheer) en de transparantie en traceerbaarheid bij platformwerk verbeteren, ook in grensoverschrijdende situaties.

⁴⁶ Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten.

⁴⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité: “Een actieplan om de douane-unie op een hoger plan te brengen”, Brussel, 28.9.2020 ([customs-action-plan-2020_en.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Commission seeks views on upcoming EU customs reform \(europa.eu\)](#)

⁴⁹ Conferentie over de toekomst van Europa — Verslag over het eindresultaat, mei 2022, voorstel 16, maatregelen 1-3. De Conferentie over de toekomst van Europa heeft plaatsgevonden van april 2021 tot mei 2022. Het was een unieke, door burgers geleide vorm van overlegdemocratie op pan-Europees niveau, waarbij duizenden Europese burgers en politieke actoren, sociale partners, vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en belangrijke belanghebbenden betrokken waren.

belastingontduiking en -ontwijking te voorkomen” en “het bevorderen van de samenwerking tussen de EU-lidstaten om ervoor te zorgen dat alle bedrijven in de EU billijke belastingen betalen”. Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk is in overeenstemming met deze doelstellingen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag voor deze richtlijn tot wijziging van de btw-richtlijn is artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Krachtens dit artikel stelt de Raad, na raadpleging van het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité met eenparigheid van stemmen en volgens een bijzondere wetgevingsprocedure, de bepalingen vast die betrekking hebben op de harmonisatie van de regels van de lidstaten op het gebied van de indirecte belastingen.

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Dit initiatief is in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel. Aangezien een wijziging van de btw-richtlijn noodzakelijk is, kunnen de doelstellingen van dit initiatief niet door de lidstaten zelf worden verwezenlijkt. Het is dus aan de Commissie, die de goede werking van de eengemaakte markt moet garanderen en het algemeen belang van de EU moet bevorderen, om verbetermaatregelen voor te stellen.

Aangezien de belangrijkste problemen die zich voordoen — suboptimale btw-inning en -controle, buitensporige lasten en nalevingskosten — bovendien in alle lidstaten spelen, zouden ongecoördineerde gefragmenteerde nationale maatregelen de handel binnen de EU kunnen verstoren. In de gerichte raadpleging⁵⁰ spraken bedrijven hun voorkeur uit voor btw-regels die uniform worden toegepast op EU-niveau, in plaats van uiteenlopende rapportage- of registratieverplichtingen op nationaal niveau. Wat platforms betreft, is er sprake van aanzienlijke concurrentievervalsingen tussen de online- en offlinemarkten van de kortetermijnverhuur van accommodatie en het personenvervoer, en een gebrek aan harmonisatie bij de bepaling van de plaats van de faciliteringsdiensten. Daarom moet de Commissie ervoor zorgen dat de btw-regels worden geharmoniseerd. Wat de btw-inning en -controle betreft, blijkt uit de omvang van de btw-kloof (en het feit dat deze kloof blijft bestaan) dat nationale instrumenten tekortschieten in de strijd tegen grensoverschrijdende fraude (zoals de ramingen van ploffraude aantonen), die alleen effectief en efficiënt kan worden aangepakt door gecoördineerd optreden op EU-niveau. De intra-EU-dimensie van btw-fraude vereist dus een optreden van de EU met betrekking tot de rapportageverplichtingen.

⁵⁰ Btw in het digitale tijdperk. Eindverslag (deel IV Raadplegingen). Specifiek contract nr. 07 ter uitvoering van raamcontract nr. TAXUD/2019/CC/150.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel en gaat niet verder dan nodig is om de doelstellingen van de Verdragen, met name de goede werking van de eengemaakte markt, te verwezenlijken.

De evenredigheid wordt gewaarborgd door het feit dat de lidstaten zelf zullen kunnen beslissen of zij binnenlandse rapportagevereisten invoeren, met name op basis van de vraag hoe urgent de binnenlandse btw-fraude is. De vereiste van interoperabiliteit of convergentie van nationale systemen met de digitale rapportage binnen de EU is noodzakelijk om een EU-breed DRR-kader vast te stellen.

Op het gebied van de platformeconomie wordt de evenredigheid gewaarborgd door de maatregel toe te spitsen op de sectoren accommodatie en personenvervoer, waar de ongelijke btw-behandeling zich het sterkst manifesteert.

De evenredigheid wordt voorts gewaarborgd door het feit dat het onderdeel van het initiatief dat betrekking heeft op “één btw-registratie”, de nationale btw-registratieprocedures niet doorkruist. In plaats daarvan ligt de nadruk op het beperken van de gevallen waarin een buiten de lidstaat van verbruik gevestigd bedrijf verplicht is zich in die lidstaat voor de btw te registreren.

Een EU-breed kader voor de afwikkeling van btw-registratie is evenredig, aangezien het de werking van de eengemaakte markt duurzamer zal maken. Om ervoor te zorgen dat meerdere registraties in de EU niet meer hoeven, is per definitie een voorstel tot wijziging van de btw-richtlijn vereist.

- **Keuze van het instrument**

Het voorstel vereist een wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna de “btw-richtlijn” genoemd), Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, en Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

Het e-commercepakket is op 1 juli 2021 in werking getreden en heeft een aantal wijzigingen aangebracht in de btw-regels voor de belasting van grensoverschrijdende b2c-e-commerceactiviteiten in de EU. De meest opmerkelijke wijzigingen waren onder meer de uitbreiding van het toepassingsgebied van het mini-éénloketsysteem MOSS (zowel Unie- als niet-Unieregeling), de afschaffing van de btw-vrijstellingsdrempel van 22 EUR voor ingevoerde goederen, en de invoering van het IOSS (éénloketsysteem voor invoer) en een bijzondere regeling ter ondersteuning van de inning van btw op afstandsverkopen van ingevoerde goederen van niet meer dan 150 EUR.

De Commissie heeft een evaluatie verricht van de eerste zes maanden van toepassing van het e-commercepakket. De eerste resultaten zijn zeer bemoedigend en bevestigen het succes van de nieuwe maatregelen. In totaal is in de eerste zes maanden bijna 8 miljard EUR aan btw geïnd via de drie regelingen (Unie- en niet-Unie-OSS en IOSS). Uit de resultaten van de evaluatie blijkt dat in het Unie- en het niet-Unie-OSS ongeveer 6,8 miljard EUR aan btw is geïnd, wat neerkomt op ten minste 13,6 miljard EUR op jaarbasis. Voorts is in de eerste zes maanden ongeveer 2 miljard EUR aan btw geïnd die specifiek betrekking had op de invoer van zendingen van geringe waarde met een intrinsieke waarde van niet meer dan 150 EUR, wat neerkomt op ongeveer 4 miljard EUR op jaarbasis. Van de 2 miljard EUR aan btw die in de eerste zes maanden is geïnd in verband met de invoer van goederen van geringe waarde, is bijna 1,1 miljard EUR geïnd via het IOSS. Met het pakket is de doelstelling bereikt om tot een eerlijker en eenvoudiger belastingstelsel te komen en tegelijkertijd de btw-inkomsten van de lidstaten te beschermen.

De uitvoering van het pakket heeft ook bijgedragen tot de bestrijding van btw-fraude. Uit een analyse van douanegegevens blijkt dat de acht grootste IOSS-geregistreerde bedrijven goed waren voor ongeveer 91 % van alle via het IOSS voor invoer in de EU aangegeven transacties. Dit is een zeer bemoedigende statistiek, omdat zij het effect van de nieuwe fictiebepaling voor marktplaatsen op de naleving van de regels illustreert. Het voorstel voorziet daarom in de invoering van een regeling “gelijkgestelde dienstverlener” in de sectoren accommodatie en personenvervoer in de platformeconomie.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Op 6 december 2019 heeft het directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie (DG TAXUD) van de Europese Commissie in Brussel een evenement opgezet over btw in het digitale tijdperk. Dit evenement bracht belanghebbenden die actief zijn op het gebied van de btw, samen om na te denken over de kansen en uitdagingen die nieuwe technologieën met zich meebrengen op het gebied van de btw. Met name de mogelijkheden die het gebruik van geavanceerde technologieën bieden, werden er besproken. Het seminar bood ook de gelegenheid om recente ervaringen uit te wisselen over de manier waarop de lidstaten digitale oplossingen gebruiken voor btw-rapportage, -inning en -fraudeopsporing.

Voor het overleg op technisch niveau werkte de Commissie samen met twee deskundigengroepen: de groep over de toekomst van de btw en de btw-deskundigengroep. Er zijn vergaderingen geweest van de groep over de toekomst van de btw (9 februari en 6 mei 2022) en de btw-deskundigengroep (29 november 2021 en 10 juni 2022) om verschillende kwesties die verband houden met het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk, te bespreken. Een subgroep over “btw-aspecten van de platformeconomie”, bestaande uit leden van beide bovengenoemde groepen, kreeg de taak om DG TAXUD advies en bijstand te verlenen en verrichtte in dat verband een diepgaande analyse van de btw-problemen waarmee de verschillende actoren in de platformeconomie worden geconfronteerd. De resultaten van de werkzaamheden van deze subgroep zijn te vinden op: [2. GROUP ON THE FUTURE OF VAT \(GFV\) - Library \(europa.eu\)](#)

Er vonden ook twee Fiscalis-workshops plaats (mei en oktober 2021) om feedback van de lidstaten en belanghebbenden te verzamelen over het tussentijds verslag en het ontwerp-eindverslag van de studie “Btw in het digitale tijdperk”.

Er is ook een openbare raadpleging georganiseerd, van 20 januari tot en met 5 mei 2022, die 193 reacties heeft opgeleverd. In deze raadpleging is de belanghebbenden gevraagd of de huidige btw-regels geschikt zijn voor het digitale tijdperk en hoe digitale technologie kan worden gebruikt om de lidstaten te helpen btw-fraude te bestrijden en bedrijven te

ondersteunen. Het raadplegingsverslag is beschikbaar op de pagina over de openbare raadpleging van het initiatief: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_nl

De belanghebbenden waren het erover eens dat de verouderde btw-regels niet meer aansluiten bij het moderne digitale tijdperk.

Wat btw-rapportage betreft, waren de respondenten het erover eens dat digitale rapportagevereisten zinvol kunnen zijn en spraken zij hun voorkeur uit voor een e-factureringsoplossing die ook kan worden gebruikt voor hun interne processen. De lidstaten pleitten voor meer autonomie bij de besluitvorming over binnenlandse DRR's.

Wat de platformeconomie betreft, onderschreven de belanghebbenden over het algemeen de probleemsituatie, maar hun standpunten liepen licht uiteen naargelang het bedrijfsmodel van de respondent. De bedrijven die onder de fictiebepaling van de gelijkgestelde dienstverlener zouden vallen (namelijk de platforms), waren zonder uitzondering gekant tegen deze bepaling en spraken hun voorkeur uit voor de status quo.

Wat btw-registratie betreft, waren de belanghebbenden eensgezind dat het toepassingsgebied van het OSS/IOSS moet worden uitgebreid. Bedrijven vroegen ook om de verleggingsregeling te verplichten voor b2b-leveringen van niet-gevestigde personen. Er was ook steun om het gebruik van het IOSS te verplichten.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

De Commissie heeft gebruikgemaakt van de door Economisti Associati S.r.l. verrichte analyse voor de studie “Btw in het digitale tijdperk” (die liep van oktober 2020 tot maart 2022)⁵¹. Het eindverslag is op 1 april 2022 ingediend.

De studie strekte ertoe om eerst een evaluatie te verrichten van de huidige situatie met betrekking tot digitale rapportagevereisten, de btw-behandeling van de platformeconomie, één btw-registratie (Single VAT Registration) en het éénloketsysteem voor invoer, en vervolgens de effecten van een aantal mogelijke beleidsinitiatieven op deze gebieden te beoordelen.

- **Effectbeoordeling**

De Raad voor regelgevingstoetsing (RSB) heeft zich op 22 juni 2022 over de effectbeoordeling gebogen en er een positief advies over uitgebracht (Ares (2022)4634471). De RSB heeft aanbevolen om meer informatie te verstrekken, teneinde de voor modellering gebruikte methoden beter te beschrijven en de opties verder te verduidelijken. De effectbeoordeling werd dienovereenkomstig gewijzigd waarbij de standpunten van de lidstaten en de sectoren over de platformeconomie zijn toegevoegd, de voor modellering gebruikte econometrische analyses/technieken uitvoerig zijn beschreven en de structuur van de DRR's die samenhangen met de opties, nader is toegelicht

In de effectbeoordeling zijn verschillende beleidsopties overwogen.

⁵¹ Btw in het digitale tijdperk. Eindverslag (deel I – III). Specifiek contract nr. 07 ter uitvoering van raamcontract nr. TAXUD/2019/CC/150.

- Voor de **btw-rapportage** varieerden de opties van een eenvoudige aanbeveling om EU-DRR's in te voeren en om gegevens in een specifiek formaat op te vragen, tot de invoering van DRR's op zowel EU- als nationaal niveau.
- Voor de **btw-behandeling van de platformeconomie** varieerden de opties van juridische verduidelijkingen tot de invoering van een brede fictiebepaling "gelijkgestelde dienstverlener" die van toepassing is op alle verkopen van diensten via platforms.
- Voor de **btw-registratie** hadden de opties betrekking op de handel binnen de EU (verschillende varianten van OSS-uitbreiding en de invoering van een verleggingsregeling voor b2b-leveringen van niet-gevestigde personen) en de invoer van zendingen met een geringe waarde (waarbij het IOSS verplicht zou worden voor verschillende leveranciers, met/zonder een bepaalde drempel en de schraping van de drempel van 150 EUR voor het gebruik van het IOSS).

Uit de analyse is naar voren gekomen dat het beste evenwicht tussen de verschillende beleidsopties wat doeltreffendheid, evenredigheid en subsidiariteit betreft zou worden bereikt door de invoering van DRR's op EU-niveau, een fictiebepaling "gelijkgestelde dienstverlener" voor de kortetermijnverhuur van accommodatie en het personenvervoer en een combinatie van een bredere uitbreiding van het OSS, een verleggingsregeling en een verplicht IOSS voor platforms.

Tussen 2023 en 2032 zou deze benadering een nettovoordeel van 172 miljard EUR tot 214 miljard EUR opleveren, waaronder 51 miljard EUR aan besparingen. Deze besparingen omvatten:

- 41,4 miljard EUR uit btw-rapportage (11 miljard EUR door het afschaffen van oude rapportageverplichtingen, 24,2 miljard EUR door het verminderen van de kosten als gevolg van versnippering, 4,3 miljard EUR besparingen door vooraf ingevulde btw-aangiften, en 1,9 miljard EUR baten uit e-facturering);
- 0,5 miljard EUR afkomstig van stroomlijning en verduidelijkingen met betrekking tot de platformeconomie; en
- 8,7 miljard EUR door het wegnemen van btw-registratieverplichtingen. Ook baten op het gebied van milieu, maatschappij en bedrijfsautomatisering, en baten voor de werking van de interne markt (een evenwichtiger speelveld) en de doeltreffendheid van de belastingcontrole zijn te verwachten.

In overeenstemming met de duurzameontwikkelingsdoelstellingen nr. 8 en nr. 9⁵² bevordert een efficiënter en duurzamer btw-stelsel de economische groei, terwijl digitale rapportage de automatisering van bedrijven ondersteunt en innovatie bevordert. In overeenstemming met het beginsel dat digitaal de norm is ("digital by default"), bespaart de invoering van digitale rapportage papieren facturen en komt zij het milieu ten goede.

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>

De effectbeoordeling en de bijlagen daarbij, de samenvatting en het advies van de RSB over de effectbeoordeling zijn beschikbaar op de pagina van de raadpleging op het portaal “Geef uw mening”: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-Btw-in-het-digitale-tijdperk_nl

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit voorstel is een Refit-initiatief om de huidige btw-regels te moderniseren en rekening te houden met de mogelijkheden die digitale technologieën bieden⁵³. Verwacht wordt dat het voorstel de btw-behandeling zal harmoniseren en het verrichten van grensoverschrijdende prestaties op de eengemaakte markt zal bevorderen, de belastinginning zal helpen verbeteren en zo zal zorgen voor duurzame inkomsten tijdens het herstel van de COVID-19-pandemie.

De verwachting is dat bedrijven die grensoverschrijdend actief zijn, per saldo baat zullen hebben bij de invoering van het voorstel. Over het geheel genomen zullen de invoering van digitale rapportagevereisten (DRR's) op EU-niveau, de regeling “gelijkgestelde dienstverlener” en het systeem van één btw-registratie (SVR) het “one in, one out”-beginsel ondersteunen of zelfs in “one in, multiple out” resulteren, gelet op de talrijke verplichtingen die de nationale autoriteiten hebben gecreëerd. De totale besparing over de periode van 10 jaar tussen 2023 en 2032 wordt geraamd op 51 miljard EUR en de totale uitvoeringskosten (voor bedrijven en nationale overheden) bedragen in dezelfde periode 13,5 miljard EUR.

De verwachting is dat bedrijven die grensoverschrijdend actief zijn, per saldo baat zullen hebben bij het wegvallen van de lijsten als gevolg van de invoering van DRR's. Voor bedrijven die niet grensoverschrijdend actief zijn (de overgrote meerderheid van micro- en kleine entiteiten), zou de invoering van DRR's echter kosten met zich meebrengen. Deze kosten kunnen gedeeltelijk worden beperkt door op nationaal niveau aanvullende diensten aan te bieden, zoals de voorafgaande invulling van btw-aangiften. Wat het systeem van één btw-registratie (SVR) betreft, is de verwachting dat bedrijven zich minder dan voorheen in andere lidstaten zullen moeten registreren en dat de administratieve lasten en daarmee samenhangende kosten voor bedrijven die grensoverschrijdend actief zijn op de eengemaakte markt, erdoor zullen dalen.

Het Fit for Future-platform heeft de “btw in het digitale tijdperk” in zijn jaarlijkse werkprogramma voor 2022 opgenomen, vanwege de mogelijkheden om de administratieve lasten op dat beleidsgebied te verlichten⁵⁴. Bij de opstelling van dit voorstel is rekening gehouden met de gegevens waarop het advies van deze deskundigengroep van 5 december 2022 was gebaseerd.

- **Grondrechten**

N.v.t.

⁵³ Werkprogramma van de Commissie 2022, bijlage II: Refit-initiatieven, onderafdeling “Een economie die werkt voor de mensen” (nr. 20).

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](#)

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Verwacht wordt dat het voorstel tot hogere btw-inkomsten voor de lidstaten zal leiden. De operationele doelstellingen zijn vastgesteld op een vermindering van de btw-kloof, die tot 4 procentpunten kan belopen, ten opzichte van het niveau van 2019, inclusief het basisscenario. De geraamde totale baten tussen 2023 en 2032, inclusief extra btw-inkomsten, variëren van 172 miljard EUR tot 214 miljard EUR.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Het btw-comité, een raadgevend comité voor btw-aangelegenheden waaraan vertegenwoordigers van alle lidstaten deelnemen en dat wordt voorgezeten door ambtenaren van de Commissie van het directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie (DG TAXUD), zal toezicht houden op de uitvoering van het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk en mogelijke interpretatiekwesaties tussen de lidstaten met betrekking tot de nieuwe wetgeving bespreken en verduidelijken.

Het Permanent Comité inzake administratieve samenwerking (SCAC) zal zich buigen over alle mogelijke aangelegenheden in verband met de administratieve samenwerking tussen de lidstaten die voortvloeien uit de nieuwe bepalingen van dit wetgevingspakket. Indien nieuwe wetgevingsontwikkelingen nodig zijn, kunnen de groep over de toekomst van de btw en de btw-deskundigengroep opnieuw worden geraadpleegd.

Voorts zullen de Commissie en de lidstaten erop toezien en beoordelen of dit initiatief goed functioneert en in hoeverre de doelstellingen ervan zijn verwezenlijkt, uitgaande van de indicatoren die zijn beschreven in punt 4 van de effectbeoordeling bij dit voorstel.

- **Toelichtende stukken (bij richtlijnen)**

Het voorstel vereist toelichtende stukken over de omzetting.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Platforms: artikelen 28 bis en 46 bis, artikel 135, lid 3, artikelen 136 ter, 172 bis, 242 bis en 306

Er zal een regeling “gelijkgestelde dienstverlener” worden ingevoerd voor de kortetermijnverhuur van accommodatie en het personenvervoer in de platformeconomie (artikel 28 bis). Overeenkomstig deze maatregel zal het platform, wanneer de onderliggende dienstverlener geen btw in rekening brengt omdat hij bijvoorbeeld een natuurlijke persoon is of gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen, de btw over de onderliggende dienst in rekening brengen en afdragen. Dit zal een gelijk speelveld creëren tussen platforms die diensten aanbieden en andere traditionele aanbieders die als belastingplichtige kwalificeren, zonder dat dit ten koste gaat van de onderliggende aanbieders die via het platform actief zijn. De fictie van de “gelijkgestelde dienstverlener” is een vereenvoudigingsmaatregel die tot doel heeft de inning van de btw in specifieke situaties te vergemakkelijken. Dit is typisch het geval wanneer de tussenpersoon bij een transactie (d.w.z. het platform) beter in staat is dan de onderliggende dienstverlener om ervoor te zorgen dat de over deze transactie verschuldigde btw wordt geïnd. De redenen daarvoor zijn ofwel omdat het te omslachtig zou zijn voor de onderliggende dienstverlener om de btw te innen (bv. wanneer hij een natuurlijke persoon is of een belastingplichtige die gebruikmaakt van

bijzondere regelingen voor kleine ondernemingen), ofwel omdat het meer zekerheid biedt om de btw bij de tussenpersoon te innen (wanneer de onderliggende dienstverlener niet in de EU is gevestigd). Verdere elementen met betrekking tot de praktische toepassing van de maatregel zijn opgenomen in het begeleidende voorstel tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011.

Om misbruik te voorkomen, is verduidelijkt dat een transactie waarvoor een platform de gelijkgestelde dienstverlener is, niet kan worden opgenomen in de bijzondere regeling voor reisbureaus (artikel 306).

Voorts is de bestaande btw-wetgeving op dit gebied verduidelijkt, in die zin dat:

- de faciliteringsdienst van een platform moet worden aangemerkt als een tussenhandelsdienst (artikel 46 bis). Zo kunnen voor de faciliteringsdienst de regels inzake de plaats van dienst uniform worden toegepast;
- de prestatie van de onderliggende leverancier/dienstverlener aan het platform van btw is vrijgesteld zonder recht op aftrek (artikel 136 ter);
- de kortetermijnverhuur van accommodatie wordt aangemerkt als een sector die vergelijkbaar is met de hotelsector en derhalve niet in aanmerking komt voor vrijstelling van btw (artikel 135). Dit zorgt ervoor dat de gelijkgestelde dienst van het platform aan de eindafnemer dezelfde btw-behandeling krijgt als de diensten van traditionele hotels aan de eindafnemer;
- de dienst van het platform aan de eindafnemer geen gevolgen mag hebben voor het recht op aftrek dat het platform ter zake van zijn activiteiten heeft (artikel 172 bis);
- het platform, voor prestaties die niet onder de fictie van de gelijkgestelde leverancier/dienstverlener vallen, verplicht is een boekhouding bij te houden voor zowel b2b- als b2c-prestaties (artikel 242 bis). In flankerende wetgeving (het voorstel tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010) zal de wijze waarop deze informatie aan de lidstaten moet worden doorgezonden, worden gestandaardiseerd. Voor diensten die onder de fictie van de gelijkgestelde dienstverlener vallen, zullen de normale btw-boekhoudregels gelden.

E-factorering wordt de algemene regel voor de uitreiking van facturen: artikelen 217, 218 en 232

De aanpassing van de btw-richtlijn aan de nieuwe digitale realiteit vereist een wijziging in de behandeling van elektronische facturen. Tot dusver plaatste de btw-richtlijn papieren en elektronische facturen op gelijke voet. Volgens artikel 232 mag elektronische facturering alleen worden toegepast als de afnemer ermee instemt. Deze vereiste weerhield de lidstaten ervan om verplichte elektronische facturering in te voeren die als basis zou kunnen dienen voor een elektronisch rapportagesysteem. Zij vertraagde ook de ontwikkeling van elektronische facturen, omdat belastingplichtigen hun factureringssystemen niet konden aanpassen om over te stappen naar volledige elektronische facturering, aangezien zij papieren facturen moesten kunnen uitreiken wanneer de afnemer geen elektronische facturen aanvaardde.

Het voorstel wijzigt deze situatie nu door in artikel 218 te bepalen dat elektronische facturering de norm wordt voor de uitreiking van facturen. Het gebruik van papieren facturen

zal alleen nog mogelijk zijn in situaties waarin de lidstaten dit toestaan. Zij kunnen die toestemming niet geven in de gevallen waarvoor de rapportageverplichtingen van titel XI, hoofdstuk 6, gelden, aangezien de automatische rapportage van gegevens daardoor zou worden verhinderd of bemoeilijkt. Belastingplichtigen zullen altijd elektronische facturen kunnen uitreiken volgens de Europese norm, dat wil zeggen de norm die bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1870⁵⁵ van de Commissie overeenkomstig het in Richtlijn 2014/55/EU bepaalde verzoek is vastgesteld. De uitreiking en doorzending van elektronische facturen kunnen niet afhankelijk worden gesteld van een voorafgaande toestemming of validatie door de belastingautoriteiten van de lidstaat voordat zij aan de afnemer mogen worden toegezonden. Verschillende lidstaten hebben machtiging gekregen voor de toepassing van een bijzondere maatregel waarbij e-facturering verplicht wordt mits dergelijke afwikkelingsystemen zijn ingevoerd. Deze systemen kunnen uiterlijk tot 1 januari 2028 door die lidstaten worden toegepast, zodat de convergentie met het digitale rapportagesysteem van de EU wordt gewaarborgd.

Om te vermijden dat belastingplichtigen nog toestemming van de afnemer moeten krijgen voor de uitreiking van elektronische facturen, wordt artikel 232 uit de btw-richtlijn geschrapt.

Voorts is de definitie van elektronische factuur in de btw-richtlijn gewijzigd om het begrip in overeenstemming te brengen met dat in Richtlijn 2014/55/EU inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten (de richtlijn die elektronische facturering bij b2g-transacties regelt). Voortaan zal bij de verwijzing naar elektronische facturen in de btw-richtlijn worden verwezen naar gestructureerde elektronische facturen.

Uiterste datum voor de uitreiking van facturen voor intracommunautaire leveringen van goederen en diensten waarop de verleggingsregeling van toepassing is: artikel 222

Voor vrijgestelde intracommunautaire goederenleveringen en voor diensten verricht door niet-gevestigde belastingplichtigen waarop de verleggingsregeling van toepassing is, voorziet de btw-richtlijn in een termijn voor de uitreiking van een elektronische factuur die maximaal 45 dagen kan bedragen, te rekenen vanaf het tijdstip waarop het belastbare feit zich heeft voorgedaan.

Het nieuwe rapportagesysteem bouwt voort op de filosofie van realtime-informatie. Aangezien de rapportage gebaseerd is op de uitreiking van de factuur, zou de belastingdienst de informatie over deze prestaties bij een dergelijke termijn veel te laat ontvangen. Om die reden is in artikel 222 bepaald dat facturen in deze gevallen moeten worden uitgereikt binnen een termijn van twee dagen nadat het belastbare feit heeft plaatsgevonden.

⁵⁵ Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1870 van de Commissie van 16 oktober 2017 betreffende de bekendmaking van de referentie van de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad.

Afschaffing van de mogelijkheid om periodieke facturen uit te reiken: artikel 223

Het nieuwe rapportagesysteem heeft tot doel de belastingdiensten in quasi-realttime informatie over transacties te verstrekken en het gebruik van elektronische facturen te bevorderen. De mogelijkheid om periodieke facturen voor een kalendermaand uit te reiken, druist hiertegen in. Om die reden wordt artikel 223 geschrapt, zodat er geen periodieke facturen meer kunnen worden uitgereikt.

Inhoud van facturen: artikel 226

Het nieuwe rapportagesysteem heeft tot doel de belastingdiensten de nodige informatie te verstrekken terwijl de administratieve lasten voor belastingplichtigen tot een minimum beperkt blijven. Om dit laatste doel te bereiken, zal het rapportagesysteem gebruikmaken van de elektronische facturering met het oog op de automatisering van het rapportageproces. Dit is evenwel slechts mogelijk als op de factuur alle gegevens worden vermeld die de belastingdiensten voor de verplichte rapportage nodig hebben.

Artikel 226 is derhalve gewijzigd om ervoor te zorgen dat alle te rapporteren gegevens op de factuur worden vermeld. De gegevenselementen die aan de inhoud van de factuur zijn toegevoegd, zijn de identificatiecode van de bankrekening waarop de betaling van de factuur zal worden gecrediteerd, de overeengekomen datums en het bedrag van elke betaling in verband met een concrete transactie en, in het geval van een factuur die de oorspronkelijke factuur wijzigt, de identificatie van die oorspronkelijke factuur.

Schrapping van verouderde artikelen: artikel 237

Krachtens artikel 237 moet de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag voorleggen over het effect van de factureringsregels. Aangezien reeds aan deze verplichting is voldaan⁵⁶, is er geen reden om dit artikel in de btw-richtlijn te handhaven.

Digitaal rapportagesysteem voor intracommunautaire transacties: artikelen 262 tot en met 271

Een van de doelstellingen van dit initiatief is de verouderde lijsten te vervangen door een DRR-systeem voor intracommunautaire transacties, dat sneller informatie op transactiebasis en mét hogere kwaliteit zal opleveren. Deze informatie zal worden meegenomen in de risicoanalysesystemen van de lidstaten en zo helpen om de btw-fraude in de intracommunautaire handel, met name de ploffraude, beter te bestrijden. Om die reden ziet titel XI, hoofdstuk 6, dat tot dusver betrekking had op de lijsten, voortaan op digitale rapportagevereisten, en de nieuwe afdeling 1 van dat hoofdstuk op digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties.

⁵⁶ Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad ter beoordeling van de factureringsregels van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (COM(2020) 47).

De digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties zullen gelden voor dezelfde transacties als die waarop de lijsten betrekking hadden, met uitzondering van de regeling inzake voorraad op afroep onder de voorwaarden van artikel 17 bis, die wordt beëindigd. Om die reden wordt lid 2 van artikel 262 geschrapt. Daarnaast zullen leveringen van goederen en diensten die overeenkomstig artikel 194 onder de verleggingsregeling vallen, ook worden opgenomen in de lijsten en bijgevolg ook onder de digitale rapportagevereisten vallen.

In artikel 263 worden de belangrijkste kenmerken van het nieuwe digitale rapportagesysteem vastgesteld: de informatie moet op transactiebasis worden doorgezonden, de termijn voor de doorzending van de gegevens bedraagt twee werkdagen na de uitreiking van de factuur, of na de datum waarop de factuur had moeten worden uitgereikt indien de belastingplichtige niet heeft voldaan aan zijn verplichting om een factuur uit te reiken, de doorzending van de gegevens moet elektronisch gebeuren en de lidstaten zullen de middelen daarvoor verstrekken. Tot slot kan de informatie rechtstreeks door de belastingplichtige worden verstrekt, dan wel door een derde voor zijn rekening.

De doorzending van de gegevens kan volgens de Europese norm gebeuren. De lidstaten kunnen bepalen dat de doorzending van gegevens van elektronisch uitgereikte facturen in een ander formaat gebeurt, mits zij ook het gebruik van de Europese norm toestaan. In ieder geval moeten de door de lidstaten toegestane gegevensformaten de interoperabiliteit met de Europese norm garanderen.

Deze bepaling biedt de lidstaten en de belastingplichtigen de flexibiliteit om verschillende gegevensformaten voor de doorzending van de gegevens te gebruiken, maar voorziet ook in ten minste één norm die door alle lidstaten zal worden aanvaard; zo kunnen bedrijven hun gegevens over intracommunautaire transacties in elke lidstaat indienen volgens de Europese norm, zonder dat zij zich aan verschillende rapportagesystemen hoeven aan te passen.

In artikel 264, eerste alinea, is bepaald welke informatie voor elke transactie moet worden verstrekt. In wezen is dit dezelfde informatie als die welke in de lijsten moest worden verstrekt, maar nu moet zij voor elke transactie worden gedetailleerd in plaats van dat zij per afnemer wordt geaggregeerd. Er zijn echter nieuwe velden toegevoegd om de opsporing van fraude te verbeteren, meer bepaald de verwijzing naar de vorige factuur in geval van rectificatie van facturen, de identificatie van de bankrekening waarop de betaling van de factuur zal worden gecrediteerd en de overeengekomen datums voor de betaling van het bedrag van de transactie. Met het oog op een volledige standaardisering en interoperabiliteit zal de Commissie uitvoeringsbepalingen aannemen om een gemeenschappelijk elektronisch bericht voor dit doel vast te stellen.

Op grond van artikel 266 konden de lidstaten om aanvullende gegevens over intracommunautaire transacties verzoeken. Deze mogelijkheid druist in tegen de harmonisatie die op dit gebied wordt nagestreefd. Om die reden wordt dit artikel uit de btw-richtlijn geschrapt, zodat belastingplichtigen bij een intracommunautaire transactie altijd dezelfde informatie verstrekken, ongeacht de lidstaat waar die transactie wordt verricht.

Artikel 268 verplicht de lidstaten gegevens te verzamelen van belastingplichtigen die op hun grondgebied intracommunautaire verwervingen van goederen of daarmee gelijkgestelde handelingen verrichten. In het kader van de lijsten was de verzameling van deze gegevens facultatief voor de lidstaten.

Door de vervanging van de lijsten door een nieuw digitaal rapportagesysteem moeten ook wijzigingen worden aangebracht in bepaalde artikelen van de btw-richtlijn die tot dusver naar de lijsten verwezen, zodat voortaan naar het nieuwe rapportagesysteem wordt verwezen. Het betreft hier de artikelen 42, 138 bis, 262, 265 en 267. Andere artikelen die aspecten van de lijsten regelden en met het nieuwe rapportagesysteem overbodig zijn geworden, zijn geschrapt. Het betreft hier de artikelen 266, 269, 270 en 271.

Digitaal rapportagesysteem voor leveringen van goederen en diensten die worden verricht onder bezwarende titel binnen het grondgebied van één lidstaat: artikelen 271 bis tot en met 273

Naast de vervanging van de lijsten door een nieuw digitaal rapportagesysteem voor intracommunautaire transacties beoogt dit initiatief de harmonisatie van de bestaande en toekomstige rapportagesystemen voor leveringen van goederen en diensten die worden verricht onder bezwarende titel binnen het grondgebied van een lidstaat, teneinde de administratieve lasten te vermijden die dit versnipperde kader met zich meebrengt voor belastingplichtigen die grensoverschrijdend actief zijn. Deze systemen zullen worden afgestemd op het digitale rapportagesysteem dat is opgezet voor intracommunautaire transacties, hetgeen de naleving voor de belastingplichtigen zal vereenvoudigen: zij zullen de gegevens die voor zowel binnenlandse als intracommunautaire transacties vereist zijn, in elke lidstaat in een gemeenschappelijk formaat kunnen verstrekken.

Deze harmonisatie wordt tot stand gebracht door de regels die zijn opgenomen in de nieuwe afdeling 2 van titel XI, hoofdstuk 6.

Lid 1 van artikel 271 bis staat de lidstaten toe een rapportagesysteem in te voeren voor leveringen van goederen en diensten die tussen belastingplichtigen binnen hun grondgebied worden verricht. Lid 2 van artikel 271 bis staat de lidstaten toe rapportagesystemen in te voeren voor alle andere soorten transacties. Dit tweede lid heeft bijvoorbeeld betrekking op de rapportage van leveringen van goederen of diensten die door een belastingplichtige aan een particulier worden verricht.

Er zij opgemerkt dat artikel 271 bis de lidstaten een keuzemogelijkheid geeft en geen verplichting oplegt. Indien zij echter beslissen een rapportagesysteem in te voeren overeenkomstig lid 1 van dit artikel, dat wil zeggen een rapportagesysteem voor transacties tussen belastingplichtigen binnen het nationale grondgebied, moet een dergelijk systeem voldoen aan de in artikel 271 ter vastgestelde kenmerken.

De kenmerken van het rapportagesysteem in artikel 271 ter zijn vergelijkbaar met die van het systeem dat is opgezet voor intracommunautaire transacties: rapportage op transactiebasis, doorzending van de gegevens twee werkdagen na de uitreiking van de factuur, of na de datum waarop de factuur had moeten worden uitgereikt indien de belastingplichtige niet heeft voldaan aan zijn verplichting om een factuur uit te reiken, de mogelijkheid dat de belastingplichtige zelf dan wel via een derde partij de gegevens doorzendt, en de mogelijkheid tot doorzending van de gegevens volgens de Europese norm. De lidstaten kunnen belastingplichtigen aanvullende instrumenten voor de doorzending van de gegevens ter beschikking stellen. Er zij nogmaals op gewezen dat het doel erin bestaat de lidstaten en belastingplichtigen voldoende flexibiliteit te bieden om verschillende methoden voor de doorzending van de gegevens te gebruiken, en tegelijkertijd te voorzien in ten minste één norm die door alle lidstaten zal worden aanvaard, zodat bedrijven hun gegevens volgens de

Europese norm in elke lidstaat kunnen indienen, zonder dat zij zich aan verschillende rapportagesystemen hoeven aan te passen.

Er zal moeten worden nagegaan of de hervorming van het rapportagesysteem haar doelstellingen realiseert, dat wil zeggen de btw-kloof verkleint en de kosten die de versnippering van die systemen met zich meebrengt voor de belastingplichtigen, verlaagt. Daarom wordt de Commissie in artikel 271 quater verzocht om uiterlijk maart 2033 een verslag in te dienen met een evaluatie van de met deze hervorming bereikte resultaten en, in voorkomend geval, een voorstel om de belemmeringen weg te nemen, en met een voorstel om de binnenlandse rapportage verder te harmoniseren. Deze termijn biedt voldoende tijd om de rapportagesystemen te evalueren zodra zij volledig zijn geïmplementeerd, rekening houdend met het feit dat de volledige aanpassing aan de geharmoniseerde vereisten pas in 2028 moet plaatsvinden.

Om de harmonisatie van de rapportagesystemen te voltooien, volstaat het niet dat de toekomstige systemen worden geïmplementeerd overeenkomstig de in dit initiatief vastgestelde kenmerken. De lidstaten die al over rapportagesystemen voor deze transacties beschikken, zullen deze moeten aanpassen aan de kenmerken van het geharmoniseerde rapportagesysteem. Volgens dit initiatief moet deze aanpassing uiterlijk tegen 2028 plaatsvinden.

Op grond van artikel 273 staat het de lidstaten nog altijd vrij om andere verplichtingen die zij noodzakelijk achten ter waarborging van de correcte inning van de btw en ter voorkoming van ontduiking, ten uitvoer te leggen. Deze vrijheid is echter beperkt met betrekking tot de rapportageverplichtingen, die alleen ten uitvoer kunnen worden gelegd overeenkomstig de bepalingen van titel XI, hoofdstuk 6, voor de daaronder vallende transacties.

Eén btw-registratie (Single VAT Registration, kortweg SVR) en verbeteringen van de bestaande e-commerceregels en de winstmargeregeling

De onderstaande wijzigingen en verduidelijkingen zijn aangebracht in de bestaande btw-wetgeving.

In aansluiting op het beginsel van belastingheffing op de plaats van bestemming en in overeenstemming met artikel 4 van Richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat de btw-tarieven betreft⁵⁷ wordt artikel 14, lid 4, punt 1, a), gewijzigd om de definitie van intracommunautaire afstandsverkopen van goederen uit te breiden tot gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten. Voorts wordt artikel 35 geschrapt, waardoor deze leveringen overeenkomstig artikel 33, punt a), op de plaats van bestemming worden belast. Als gevolg daarvan kan de OSS-vereenvoudigingsregeling worden toegepast om deze afstandsverkopen

⁵⁷ Richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad van 5 april 2022 tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat de btw-tarieven betreft.

aan te geven, en daalt dus het aantal gevallen waarin registratie in de verschillende lidstaten nodig is.

Om de mogelijkheden voor btw-ontwijking te beperken, bepaalt het nieuwe artikel 39 bis dat leveringen van kunstvoorwerpen en antiquiteiten zonder verzending of vervoer (of leveringen waarbij de verzending of het vervoer van de goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt) worden belast op de plaats waar de afnemer is gevestigd dan wel zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.

Met de wijzigingen in artikel 14 bis wordt de toepassing van de fictie van de gelijkgestelde leverancier uitgebreid. Met name met betrekking tot leveringen van goederen binnen de EU wordt lid 2 gewijzigd met het oog op een bredere toepassing van de fictie van de gelijkgestelde leverancier. Op grond van het uitgebreide toepassingsgebied zal de fictie van de gelijkgestelde leverancier voortaan zien op alle leveringen van goederen binnen de EU die door een elektronische interface worden gefaciliteerd, ongeacht waar de onderliggende leverancier is gevestigd en ongeacht de hoedanigheid van de afnemer. Daarnaast wordt een nieuw lid 3 ingevoegd om de fictie van de gelijkgestelde leverancier ook toepassing te laten vinden op bepaalde overbrengingen van eigen goederen die via een elektronische interface worden gefaciliteerd.

Met de wijziging van de btw-bepalingen betreffende de regeling inzake voorraad op afroep wordt een einddatum ingevoerd, namelijk 31 december 2024, waarna geen nieuwe overbrengingen van voorraadgoederen onder die regeling meer kunnen worden verricht. Voorts wordt artikel 17 bis, dat op de regeling inzake voorraad op afroep ziet, gewijzigd door de invoeging van een nieuw lid om te verduidelijken dat het artikel met ingang van 31 december 2025 niet langer van toepassing is. Deze wijzigingen zijn ingevoerd om rekening te houden met het feit dat de huidige regeling inzake voorraad op afroep overbodig wordt aangezien de nieuwe OSS-vereenvoudigingsregeling voor overbrengingen van eigen goederen alomvattend is en ook grensoverschrijdende goederenbewegingen omvat die momenteel onder de regeling inzake voorraad op afroep vallen.

Artikel 59 quater voorziet in een op kalenderjaren gebaseerde drempel van 10 000 EUR, waaronder grensoverschrijdende telecommunicatiediensten, omroepdiensten en elektronische diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die worden verricht door een in de EU gevestigde dienstverlener/leverancier die slechts in één lidstaat is gevestigd, aan de btw onderworpen kunnen blijven in de lidstaat waar de belastingplichtige die deze diensten verleent, is gevestigd of waar deze goederen zich bevinden op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer. Er wordt nu verduidelijkt dat naast grensoverschrijdende telecommunicatie-, omroep- en elektronische diensten alleen intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die worden geleverd vanuit de lidstaat waar de belastingplichtige is gevestigd, onder die drempel vallen.

De wijziging van artikel 66 helpt het tijdstip van het belastbare feit te verduidelijken voor prestaties in het kader van de OSS-vereenvoudigingsregelingen (Unie- en niet-Unieregeling).

Het nieuwe lid 1 bis van artikel 143 voorziet in de vaststelling van een uitvoeringshandeling met bijzondere maatregelen om bepaalde vormen van belastingontduiking of -ontwijking te voorkomen door het juiste gebruik van en de correcte controle op het IOSS-btw-identificatienummer van de leverancier of van de tussenpersoon die voor zijn rekening

optreedt (dit nummer is vereist voor de toepassing van de in artikel 143, lid 1, punt c bis), bedoelde vrijstelling) beter te waarborgen.

Om de noodzaak tot registratie in een lidstaat waar een binnenlandse b2b-levering wordt belast, nog verder te beperken, verplicht de wijziging van artikel 194 de lidstaten om de toepassing van de verleggingsregeling te aanvaarden wanneer een leverancier, die niet voor btw-doeleinden is gevestigd in de lidstaat waar de btw verschuldigd is, goederen levert aan een persoon die voor btw-doeleinden in die lidstaat is geïdentificeerd. Deze hervorming zal ervoor zorgen dat in dergelijke omstandigheden de leverancier die in die lidstaat niet is geïdentificeerd, zich daar ook niet hoeft te registreren. Voorts sluit de wijziging leveringen van onder de winstmargeregeling vallende goederen uit van de verplichte toepassing van de verleggingsregeling. Om een adequate follow-up van de goederen te waarborgen, moet dit soort leveringen voortaan worden vermeld in de lijst als bedoeld in artikel 262.

Aangezien de nieuwe OSS-vereenvoudigingsregeling voor overbrengingen van eigen goederen ook ziet op grensoverschrijdende overbrengingen van goederen die momenteel onder de regeling inzake voorraad op afroep vallen, worden bij de wijzigingen in de artikelen 243, lid 3, en artikel 262, lid 2, de bepalingen van de btw-richtlijn betreffende de regeling inzake voorraad op afroep geschrapt met ingang van 1 januari 2026, aangezien zij overbodig zijn geworden. Zoals reeds werd vermeld, is in een afbouwtermijn van twaalf maanden voorzien, zodat regelingen inzake voorraad op afroep die op of vóór 31 december 2024 zijn opgezet, kunnen worden afgerond.

De wijziging in artikel 359 breidt het toepassingsgebied van het niet-Unie-OSS uit tot diensten van niet-EU-bedrijven aan alle niet-belastingplichtigen, ook al hebben deze niet hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in een lidstaat.

De wijziging van artikel 365 verduidelijkt de termijn waarbinnen wijzigingen kunnen worden aangebracht in de desbetreffende btw-aangiften in het kader van het niet-Unie-OSS. Voortaan kunnen wijzigingen in dezelfde aangifte worden aangebracht voor zover deze wijzigingen plaatsvinden vóór het tijdstip waarop de aangifte moest worden ingediend.

Wat het Unie-OSS betreft, wordt met de nieuwe punten in artikel 369 bis de definitie van lidstaat van verbruik uitgebreid tot leveringen van goederen overeenkomstig de artikelen 36 (levering van goederen met installatie of assemblage), 37 (levering van goederen aan boord van een schip, vliegtuig of trein) en 39 (levering van gas, elektriciteit, verwarming en koeling), en tot binnenlandse leveringen van goederen.

In artikel 369 ter wordt bepaald dat voor de bovengenoemde soorten leveringen ook het Unie-OSS kan worden gebruikt voor zover de goederen worden geleverd aan niet-belastingplichtigen (of aan belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2006/112/EG niet aan de btw zijn onderworpen). Verder kan de regeling ook worden toegepast bij binnenlandse leveringen van onder de winstmargeregeling vallende goederen aan andere belastingplichtigen, verricht door belastingplichtige wederverkopers in het kader van die regeling.

Met de aanpassing van artikel 369 octies, lid 1, en de nieuwe punten wordt de inhoud van de aangifte in het kader van het Unie-OSS gewijzigd zodat ook de bovengenoemde leveringen erin kunnen worden opgenomen.

Met de aanpassing van artikel 369 octies, lid 2, en het nieuwe lid 2 bis wordt verduidelijkt welke informatie in de aangifte voor het Unie-OSS met betrekking tot de bovengenoemde leveringen moet worden verstrekt, alsook bepaald dat leveringen met een nultarief en anderszins vrijgestelde leveringen onder het Unie-OSS vallen en dus ook moeten worden aangegeven.

Met de aanpassing van artikel 369 octies, lid 3, wordt verduidelijkt dat ook diensten met een nultarief en anderszins vrijgestelde diensten die onder de bijzondere regeling vallen, in de aangifte voor het Unie-OSS moeten worden opgenomen.

Met de aanpassing van artikel 369 octies, lid 4, wordt verduidelijkt dat wijzigingen van btw-aangiften in het Unie-OSS na het tijdstip waarop de aangifte moest worden ingediend, in een volgende aangifte moeten worden aangebracht.

Met de aanpassing van artikel 369 undecies wordt bepaald dat aftrek niet mogelijk is in de btw-aangifte voor het Unie-OSS, maar dat de btw-teruggaaf moet gebeuren overeenkomstig het passende teruggaafstelsel.

Met het nieuwe lid in artikel 369 quaterdecies wordt het gebruik van het IOSS verplicht voor elektronische interfaces die als gelijkgestelde leverancier bepaalde afstandsverkoop van ingevoerde goederen faciliteren.

Met de wijziging van artikel 369 septdecies wordt bepaald dat een belastingplichtige of een voor zijn rekening aangewezen tussenpersoon, alvorens gebruik te beginnen maken van de bijzondere regeling voor invoer (IOSS), de lidstaat van identificatie moet mededelen dat de belastingplichtige de hoedanigheid van gelijkgestelde leverancier heeft met betrekking tot afstandsverkoop van in de EU ingevoerde goederen.

De aanpassing van artikel 369 novodecies en het nieuwe lid voorzien erin dat een belastingplichtige die niet aan de voorschriften van het IOSS voldoet, van de regeling wordt uitgesloten, tenzij die belastingplichtige verplicht is van deze regeling gebruik te maken als gelijkgestelde leverancier. Indien een dergelijke gelijkgestelde leverancier bij voortdurend niet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling voldoet, zullen hem andere sancties dan uitsluiting van de regeling worden opgelegd.

Met de aanpassing in lid 2 van artikel 369 unvicies wordt verduidelijkt binnen welke termijn wijzigingen kunnen worden aangebracht in de desbetreffende btw-aangiften in het IOSS. Als er wijzigingen moeten worden aangebracht na het tijdstip waarop de aangifte moest worden ingediend, moeten deze in een volgende aangifte worden aangebracht.

In de aanpassing van artikel 369 quaterdecies wordt bepaald dat er in het kader van de bijzondere regeling geen aftrek van de btw kan plaatsvinden, maar wel een teruggaaf overeenkomstig het passende teruggaafstelsel.

De nieuwe artikelen 369 quinvicies bis tot en met 369 quinvicies duodecies voorzien in de toepassing van een nieuwe regeling die specifiek tot doel heeft de btw-nalevingsverplichtingen in verband met bepaalde overbrengingen van eigen goederen te vereenvoudigen.

Artikel 369 quinvicies bis bevat definities die van toepassing zijn op de nieuwe regeling voor overbrengingen van eigen goederen. Investeringsgoederen of goederen waarvoor geen

volledig recht op aftrek bestaat in de lidstaat waar de intracommunautaire verwerving plaatsvindt, zijn uitgesloten van de bijzondere regeling.

In artikel 369 quinvicies ter is het toepassingsgebied van de regeling omschreven. Iedere belastingplichtige die eigen goederen overbrengt, zoals omschreven in artikel 369 quinvicies bis, kan zich registreren om van deze bijzondere regeling gebruik te maken, in welk geval alle relevante overbrengingen onder de bijzondere regeling vallen.

Artikel 369 quinvicies quater vereist dat belastingplichtigen die van de regeling gebruikmaken, hun lidstaat van identificatie langs elektronische weg in kennis stellen van de aanvang, de beëindiging of relevante wijzigingen van hun belastbare activiteiten die onder deze bijzondere regeling vallen.

In artikel 369 quinvicies quinquies is bepaald dat een belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, voor overbrengingen die onder die regeling vallen, slechts in één lidstaat van identificatie wordt geregistreerd. Ten behoeve van de identificatie in de bijzondere regeling voor overbrengingen van eigen goederen gebruikt de lidstaat van identificatie het individuele btw-identificatienummer dat reeds aan de belastingplichtige is toegekend met betrekking tot zijn verplichtingen in het kader van het binnenlandse systeem.

Artikel 369 quinvicies sexies bepaalt onder welke omstandigheden belastingplichtigen die gebruikmaken van de regeling voor overbrengingen van eigen goederen, van die regeling worden uitgesloten. Dat is onder meer het geval wanneer zij bij voortduring niet aan de voorschriften van de regeling voldoen of hun desbetreffende activiteiten staken.

In artikel 369 quinvicies septies is bepaald dat btw-aangiften maandelijks langs elektronische weg worden ingediend, ook wanneer er geen onder de regeling vallende activiteiten zijn verricht.

Artikel 369 quinvicies octies beschrijft de gegevens die de maandelijkse btw-aangifte moet bevatten en bepaalt dat wijzigingen van deze aangiften na het tijdstip waarop de aangifte moest worden ingediend, in een volgende aangifte moeten worden aangebracht.

In artikel 369 quinvicies nonies worden de vereisten vastgesteld met betrekking tot de valuta die in de btw-aangifte moet worden gebruikt.

In artikel 369 quinvicies decies is bepaald dat voor overbrengingen van eigen goederen in het kader van de regeling de intracommunautaire verwervingen zijn vrijgesteld in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd.

In artikel 369 quinvicies undecies is bepaald dat aftrek niet mogelijk is in de bovengenoemde btw-aangifte, maar dat de btw moet worden teruggegeven overeenkomstig het passende teruggaafstelsel of als voorbelasting moet worden afgetrokken in de nationale btw-aangifte van een lidstaat wanneer de belastingplichtige reeds voor btw-doeleinden in een lidstaat is geïdentificeerd voor activiteiten die niet onder de bijzondere regeling vallen.

Artikel 369 quinvicies duodecies bevat de boekhoudkundige verplichtingen voor belastingplichtigen die gebruikmaken van de bijzondere regeling voor overbrengingen van eigen goederen.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De opkomst van de digitale economie heeft de werking van het btw-stelsel van de Unie sterk ondergraven, aangezien dit niet is aangepast aan de nieuwe digitale bedrijfsmodellen en niet de mogelijkheid biedt om de door de digitalisering gegenereerde gegevens ten volle te benutten. Richtlijn 2006/112/EG³ van de Raad moet worden gewijzigd om rekening te houden met deze ontwikkeling.
- (2) De btw-rapportageverplichtingen moeten worden aangepast om de uitdagingen van de platformeconomie aan te pakken en de noodzaak van meerdere btw-registraties in de Unie te verminderen.
- (3) Het verlies aan btw-inkomsten, bekend als de “btw-kloof”, werd in 2020 in de Unie geraamd op 93 miljard EUR⁴, waarvan een aanzienlijk deel is toe te schrijven aan fraude, met name intracommunautaire ploffraude⁵, die op 40-60 miljard EUR⁶ wordt

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

³ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

⁴ De btw-kloof is het totale verschil tussen de btw-inkomsten die op basis van de btw-wetgeving en aanvullende regelgeving kunnen worden verwacht, en het bedrag dat daadwerkelijk wordt geïnd: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Europese

https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_NL.pdf

Rekenkamer:

geraamd. In het eindverslag van de Conferentie over de toekomst van Europa roepen de burgers op tot “het harmoniseren en coördineren van het belastingbeleid in de EU-lidstaten om belastingontduiking en -ontwijking te voorkomen” en “het bevorderen van de samenwerking tussen de EU-lidstaten om ervoor te zorgen dat alle bedrijven in de EU billijke belastingen betalen”. Het initiatief inzake btw in het digitale tijdperk is in overeenstemming met deze doelstellingen.

- (4) Om de belastinginning bij grensoverschrijdende transacties te verbeteren en een einde te maken aan de bestaande versnippering als gevolg van de toepassing van uiteenlopende rapportagesystemen door de lidstaten, moeten regels voor digitale rapportagevereisten van de Unie worden vastgesteld. Dergelijke regels moeten de belastingdiensten informatie op transactiebasis verstrekken om kruiscontroles van gegevens mogelijk te maken, de controlecapaciteit van de belastingdiensten te vergroten en een afschrikkend effect in geval van niet-naleving te creëren, alsook om de nalevingskosten voor bedrijven die in verschillende lidstaten actief zijn, te verlagen en belemmeringen op de interne markt weg te nemen.
- (5) Om de automatisering van het rapportageproces voor de belastingplichtigen en de belastingdiensten te vergemakkelijken, moeten de aan de belastingdiensten te rapporteren transacties elektronisch worden gedocumenteerd. Elektronische facturering moet de standaard voor de uitreiking van facturen worden. Het moet de lidstaten evenwel worden toegestaan voor binnenlandse prestaties andere middelen te aanvaarden. De uitreiking van elektronische facturen door de leverancier of dienstverlener en de toezending ervan aan de afnemer mogen niet afhankelijk worden gesteld van voorafgaande toestemming of controle door de belastingdienst.
- (6) De definitie van een elektronische factuur moet worden afgestemd op die van Richtlijn 2014/55/EU⁷ van het Europees Parlement en de Raad om tot standaardisering te komen op het gebied van btw-rapportage.
- (7) Met het oog op een efficiënte uitvoering van het btw-rapportagesysteem is het noodzakelijk dat de belastingdienst de informatie onverwijld ontvangt. Daarom moet de termijn voor de uitreiking van facturen bij grensoverschrijdende transacties worden vastgesteld op twee werkdagen nadat het belastbare feit heeft plaatsgevonden.
- (8) Elektronische facturering moet de automatische doorzending van de voor controledoeleinden benodigde gegevens aan de belastingdienst vergemakkelijken. Te dien einde moet een elektronische factuur alle gegevens bevatten die naderhand aan de belastingdienst moeten worden toegezonden.
- (9) Elektronische facturering kan niet worden geïmplementeerd als standaardmethode voor het documenteren van transacties voor btw-doeleinden als het gebruik van elektronische facturen afhankelijk blijft van aanvaarding door de afnemer. Daarom mag een dergelijke aanvaarding niet langer vereist zijn voor de uitreiking van elektronische facturen.

⁷ Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten (PB L 133 van 6.5.2014, blz. 1).

- (10) De Commissie heeft voldaan aan haar verplichting om het Europees Parlement en de Raad een verslag voor te leggen over het effect van de vanaf 1 januari 2013 toepasselijke factureringsregels en met name over de mate waarin deze daadwerkelijk tot een afname van de administratieve lasten voor het bedrijfsleven hebben geleid, zoals vereist bij artikel 237 van Richtlijn 2006/112/EG. Aangezien aan deze verplichting is voldaan, moet zij uit die richtlijn worden geschrapt.
- (11) De verplichting om lijsten in te dienen ter opgave van intracommunautaire transacties moet worden geschrapt, aangezien diezelfde transacties ook onder het toepassingsgebied van de digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties vallen, zij het dat de gegevens sneller en gedetailleerder moeten worden verstrekt. De digitale rapportagevereisten hebben betrekking op dezelfde transacties als de lijsten, met uitzondering van transacties in het kader van regelingen inzake voorraad op afroep, als bedoeld in artikel 17 bis van Richtlijn 2006/112/EG, die via de aangifte voor het éénloketsysteem (OSS) moeten worden opgegeven.
- (12) Om het voor belastingplichtigen gemakkelijker te maken de factuurgegevens door te zenden, moeten de lidstaten hen daarvoor de nodige middelen ter beschikking stellen, zodat de gegevens door de belastingplichtige zelf of door een derde voor zijn rekening kunnen worden verzonden.
- (13) Hoewel de informatie die op grond van de digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties moet worden doorgegeven, vergelijkbaar moet zijn met die welke via de lijsten werd doorgegeven, moet de belastingplichtigen worden verzocht aanvullende gegevens te verstrekken, waaronder bankgegevens en betalingsbedragen, zodat de belastingdiensten niet alleen de goederen, maar ook de geldstromen kunnen volgen.
- (14) Onnodige administratieve lasten voor belastingplichtigen die in verschillende lidstaten actief zijn, moeten worden vermeden. Daarom moeten dergelijke belastingplichtigen de mogelijkheid hebben om hun belastingdienst de vereiste gegevens te verstrekken volgens de in Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1870⁸ van de Commissie vastgestelde Europese norm, die voldoet aan het in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2014/55/EU vastgestelde verzoek om een Europese norm voor het semantische gegevensmodel van de kernelementen van een elektronische factuur vast te stellen. Het moet de lidstaten worden toegestaan aanvullende methoden voor de rapportage van de gegevens vast te stellen, die bepaalde belastingplichtigen eventueel gemakkelijker in acht kunnen nemen.
- (15) Met het oog op de noodzakelijke harmonisatie van de rapportage van gegevens over intracommunautaire transacties moeten de te verstrekken gegevens in alle lidstaten dezelfde zijn, zonder dat de lidstaten om aanvullende gegevens kunnen verzoeken.
- (16) Een belangrijk element in de strijd tegen btw-fraude bij intracommunautaire transacties is de kruiscontrole van de door de leverancier of dienstverlener aangegeven

⁸ Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1870 van de Commissie van 16 oktober 2017 betreffende de bekendmaking van de referentie van de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L 266 van 17.10.2017, blz. 19).

gegevens met de door de afnemer aangegeven gegevens. Daartoe moeten afnemers van goederen en diensten worden verplicht de gegevens over hun intracommunautaire transacties te rapporteren.

- (17) Verschillende lidstaten hebben uiteenlopende rapportagevereisten voor transacties op hun grondgebied ingevoerd, wat heeft geleid tot aanzienlijke administratieve lasten voor belastingplichtigen die in verschillende lidstaten actief zijn, aangezien zij hun boekhoudsystemen moeten aanpassen om aan die vereisten te voldoen. Om de kosten als gevolg van dergelijke verschillen te vermijden, moeten de in de lidstaten geïmplementeerde systemen voor de rapportage van leveringen van goederen en diensten onder bezwarende titel tussen belastingplichtigen op hun grondgebied dezelfde kenmerken hebben als het voor intracommunautaire transacties geïmplementeerde systeem. De lidstaten moeten voorzien in de elektronische middelen voor de doorzending van de informatie en belastingplichtigen moeten, zoals het geval is voor intracommunautaire transacties, de gegevens kunnen indienen overeenkomstig de bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1870 vastgestelde Europese norm, ook al kan de betrokken lidstaat voorzien in aanvullende middelen voor de doorzending van de gegevens. De gegevens moeten door de belastingplichtige zelf of door een derde voor zijn rekening kunnen worden doorgezonden.
- (18) De lidstaten mogen niet worden verplicht een digitale rapportagevereiste in te voeren voor leveringen van goederen en diensten onder bezwarende titel tussen belastingplichtigen op hun grondgebied. Als zij evenwel een dergelijke vereiste in de toekomst zouden invoeren, moeten zij deze afstemmen op de digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties. Lidstaten die reeds over een rapportagesysteem voor die transacties beschikken, moeten dat aanpassen om ervoor te zorgen dat de gegevens worden gerapporteerd overeenkomstig de digitale rapportagevereisten voor intracommunautaire transacties.
- (19) Om de doeltreffendheid van de digitale rapportagevereisten te beoordelen, moet de Commissie een evaluatieverslag opstellen waarin het effect van de digitale rapportagevereisten op de verkleining van de btw-kloof en op de uitvoerings- en nalevingskosten voor belastingplichtigen en belastingdiensten wordt beoordeeld, teneinde na te gaan of het systeem zijn doel heeft bereikt dan wel verdere aanpassingen vereist.
- (20) De lidstaten moeten andere maatregelen kunnen blijven toepassen om de correcte inning van de btw te waarborgen en ontduiking te voorkomen. Zij mogen echter niet de mogelijkheid hebben om aanvullende rapportageverplichtingen op te leggen voor de transacties die onder de digitale rapportagevereisten vallen.
- (21) De platformeconomie heeft tot bepaalde problemen geleid bij de toepassing van de btw-regels, met name waar het gaat om de vaststelling van de belastbare status van de dienstverlener en om gelijke concurrentievoorwaarden tussen kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) en andere bedrijven.
- (22) De platformeconomie heeft geleid tot een ongerechtvaardigde verstoring van de concurrentie tussen prestaties die via onlineplatforms worden verricht en aan btw-heffing ontsnappen, en prestaties die in de traditionele economie worden verricht en aan de btw zijn onderworpen. De verstoring was zeer sterk in de twee grootste sectoren van de platformeconomie na de e-commerce, namelijk de kortetermijnverhuur van accommodatie en het personenvervoer.

- (23) Daarom moeten regels worden vastgesteld om de concurrentievervalsingen in de kortetermijnverhuur van accommodatie en het personenvervoer aan te pakken door platforms bij de inning van de btw een andere rol (namelijk die van “gelijkgestelde dienstverlener”) te geven. Volgens dit concept moeten platforms worden verplicht btw in rekening te brengen wanneer btw verschuldigd is, maar de onderliggende dienstverlener deze niet in rekening brengt omdat hij bijvoorbeeld een natuurlijke persoon is of een belastingplichtige die gebruikmaakt van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen.
- (24) In het geval van faciliteringsdiensten die door platforms aan niet-belastingplichtigen worden verleend, wordt de regel inzake de plaats van dienst door de lidstaten verschillend geïnterpreteerd. Daarom moet deze regel worden verduidelijkt.
- (25) Sommige lidstaten beroepen zich op artikel 135, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG om een btw-vrijstelling toe te passen op kortetermijnverhuur van accommodatie, terwijl andere lidstaten dat niet doen. Om een gelijke behandeling en consistentie te waarborgen en tegelijkertijd de concurrentievervalsing in de accommodatiesector te blijven aanpakken, moet worden verduidelijkt dat deze vrijstelling niet van toepassing is op kortetermijnverhuur van accommodatie. De criteria om te bepalen wat wordt verstaan onder kortetermijnverhuur van accommodatie, die geacht wordt een vergelijkbare functie als de hotelsector te hebben, gelden uitsluitend voor de toepassing van deze richtlijn en laten de definities in andere Uniewetgeving onverlet. In deze richtlijn wordt derhalve geen EU-definitie van kortetermijnverhuur van accommodatie vastgesteld.
- (26) Om te vermijden dat platforms die gelijkgestelde prestaties verrichten, onbedoeld onder de bijzondere regeling voor reisbureaus vallen, of omgekeerd, moeten transacties waarvoor het platform de gelijkgestelde leverancier of dienstverlener is, van die bijzondere regeling worden uitgesloten.
- (27) Dit voorstel doet geen afbreuk aan de regels die zijn vastgesteld in andere rechtshandelingen van de Unie, met name Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening)⁹, die andere aspecten van de dienstverlening door onlineplatforms regelt, zoals verplichtingen voor aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden om overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren.
- (28) Bij de Richtlijnen (EU) 2017/2455¹⁰ en 2019/1995¹¹ van de Raad is Richtlijn 2006/112/EG gewijzigd wat betreft de btw-regels voor de belastingheffing op

⁹ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1).

¹⁰ Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen (PB L 348 van 29.12.2017, blz. 7).

¹¹ Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen

grensoverschrijdende b2c-e-commerceactiviteiten in de Unie. Deze wijzigingsrichtlijnen hebben de concurrentievervalsingen verminderd, de administratieve samenwerking verbeterd en een aantal vereenvoudigingen ingevoerd. Hoewel de bij die richtlijnen ingevoerde wijzigingen die sinds 1 juli 2021 van toepassing zijn, grotendeels succesvol zijn gebleken, is niettemin vastgesteld dat er behoefte is aan bepaalde verbeteringen.

- (29) Te dien einde moeten enkele bestaande regels worden verduidelijkt. Het betreft hier onder meer de in artikel 59 quater van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde regel voor de berekening van de op kalenderjaren gebaseerde drempel van 10 000 EUR, waaronder telecommunicatiediensten, omroepdiensten en elektronische diensten en intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die worden verricht door een in de Unie gevestigde dienstverlener of leverancier die slechts in één lidstaat is gevestigd, aan de btw onderworpen kunnen blijven in de lidstaat waar de belastingplichtige die deze diensten verleent, is gevestigd of waar deze goederen zich bevinden op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer. Artikel 59 quater van Richtlijn 2006/112/EG moet worden gewijzigd om ervoor te zorgen dat alleen intracommunautaire afstandsverkopen van goederen die worden geleverd vanuit de lidstaat waar de belastingplichtige is gevestigd, in aanmerking worden genomen bij de berekening van de drempel van 10 000 EUR, maar niet afstandsverkopen uit een voorraad goederen in een andere lidstaat.
- (30) Richtlijn 2006/112/EG moet ook worden gewijzigd om te verduidelijken dat alle b2c-diensten die binnen de Unie worden verricht door belastingplichtigen die buiten de Unie zijn gevestigd, onder het toepassingsgebied vallen van de bijzondere regeling voor diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen (de niet-Unieregeling), en niet alleen diensten aan in de Unie gevestigde afnemers. Gelet op de invoering van de nieuwe regels inzake btw-tarieven bij Richtlijn (EU) 2022/542¹² van de Raad en de geplande inwerkingtreding van de nieuwe regels voor kleine en middelgrote ondernemingen¹³, alsook om de vrijstellingen krachtens artikel 151 van Richtlijn 2006/112/EG voor goederenleveringen en diensten te bestrijken, die onder andere worden verricht in het kader van de diplomatieke en consulaire betrekkingen of bestemd zijn voor bepaalde andere internationale instellingen, is het ook nodig het in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 3, van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde éénloketsysteem (Unieregeling) uit te breiden door ervoor te zorgen dat prestaties met een nultarief en van btw vrijgestelde prestaties onder het toepassingsgebied van die regeling vallen, zoals prestaties van kleine en middelgrote ondernemingen. Daarnaast moet Richtlijn 2006/112/EG worden gewijzigd om te verduidelijken binnen welke termijn de belastingplichtige die gebruikmaakt van de

¹² Richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad van 5 april 2022 tot wijziging van Richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat de btw-tarieven betreft (PB L 107 van 6.4.2022, blz. 1).

¹³ Richtlijn (EU) 2020/285 van de Raad van 18 februari 2020 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen en Verordening (EU) nr. 904/2010 betreffende de administratieve samenwerking en uitwisseling van inlichtingen voor doeleinden van toezicht op de juiste uitvoering van de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen (PB L 62 van 2.3.2020, blz. 13).

bijzondere regelingen, wijzigingen kan aanbrengen in de desbetreffende btw-aangiften in de drie bestaande vereenvoudigingsregelingen, te weten het niet-Unie-OSS, het Unie-OSS en het invoer-OSS (“IOSS”). Deze verduidelijking zal belastingplichtigen die voor de regelingen zijn geregistreerd, in staat stellen correcties aan te brengen in de desbetreffende btw-aangiften tot de uiterste datum voor de indiening van die aangiften. Tot slot moet het tijdstip van het belastbare feit voor prestaties in het kader van de vereenvoudigingsregelingen (Unie- en niet-Unie-OSS) duidelijk worden geregeld om te voorkomen dat de lidstaten de regels verschillend toepassen.

- (31) Btw-identificatie is in de regel vereist in elke lidstaat waar belastbare transacties plaatsvinden. Om evenwel het aantal gevallen te beperken waarin meer dan één btw-registratie vereist is, is bij Richtlijn (EU) 2017/2455 een aantal maatregelen in Richtlijn 2006/112/EG opgenomen om de noodzaak van meerdere btw-registraties tot een minimum te beperken. Om de noodzaak van meerdere btw-registraties nog verder te beperken, is een aantal uitbreidingsmaatregelen in kaart gebracht ter ondersteuning van de doelstelling van één btw-registratie in de Unie. Er moeten derhalve regels worden vastgesteld om deze uitbreidingsmaatregelen in te voeren.
- (32) Bij Richtlijn (EU) 2017/2455 is onder meer het toepassingsgebied van het mini-éénloketsysteem uitgebreid tot een breder éénloketsysteem (OSS) dat alle grensoverschrijdende diensten aan niet-belastingplichtigen in de Unie en alle intracommunautaire afstandsverkopen van goederen omvat. Bij wijze van uitzondering kunnen elektronische interfaces, zoals marktplaatsen en platforms, die voor bepaalde leveringen van goederen binnen de Unie als gelijkgestelde leverancier worden aangemerkt, ook bepaalde binnenlandse leveringen van goederen aangeven in het kader van het Unie-OSS. Om de doelstelling van één btw-registratie in de Unie te ondersteunen, moet het toepassingsgebied van het Unie-OSS verder worden uitgebreid tot andere leveringen van goederen, waaronder binnenlandse b2c-leveringen van goederen in de Unie door belastingplichtigen die niet voor btw-doeleinden in de lidstaat van verbruik zijn geïdentificeerd, zodat bedrijven zich niet voor btw-doeleinden hoeven te registreren in elke lidstaat waar zij dergelijke goederen aan consumenten leveren. Daarnaast moet het toepassingsgebied van het Unie-OSS ook worden uitgebreid tot binnenlandse leveringen van onder de winstmargeregeling vallende goederen aan alle soorten personen, wanneer die goederen worden geleverd door een belastingplichtige (belastingplichtige wederverkoper) die niet in de lidstaat is geïdentificeerd waar hij dergelijke goederen levert. Door deze wijziging kunnen belastingplichtige wederverkopers gebruikmaken van de OSS-vereenvoudigingen en kan de over die leveringen verschuldigde btw in één lidstaat van identificatie worden aangegeven en betaald via het uitgebreide Unie-OSS.
- (33) In de regel wordt de btw in rekening gebracht en voldaan door de leverancier van de goederen of de dienstverlener. In bepaalde omstandigheden kunnen de lidstaten echter bepalen dat in het kader van de verleggingsregeling de afnemer en niet de leverancier of dienstverlener de verschuldigde btw moet voldoen. Om de doelstelling van één btw-registratie in de Unie verder te ondersteunen, moeten regels worden vastgesteld voor de verplichte toepassing van de verleggingsregeling door de lidstaten in situaties waarin een leverancier of dienstverlener niet voor btw-doeleinden is gevestigd in de lidstaat waar de btw verschuldigd is. Een leverancier die goederen levert of een dienstverlener die diensten verleent aan een persoon die voor btw-doeleinden is geïdentificeerd in de lidstaat waar de goederenlevering of dienst belastbaar is, moet het recht hebben de verleggingsregeling toe te passen. Voor controledoeleinden moeten dergelijke goederenleveringen en diensten in de lijst worden opgegeven.

- (34) Bij Richtlijn (EU) 2017/2455 is in Richtlijn 2006/112/EG de aansprakelijkheid van elektronische interfaces, zoals marktplaatsen en platforms, ingevoerd wanneer zij bepaalde leveringen van goederen aan consumenten in de Unie faciliteren en dus optreden als gelijkgestelde leverancier. Wat goederenleveringen binnen de Unie betreft, is de fictie van de gelijkgestelde leverancier momenteel beperkt tot leveringen van goederen aan niet-belastingplichtigen, waarbij die goederen in de Unie worden geleverd door niet in de Unie gevestigde belastingplichtigen. Om een gelijk speelveld tussen bedrijven van binnen en buiten de Unie te creëren en de kosten van grensoverschrijdend zakendoen binnen de Unie tot een minimum te beperken, moeten maatregelen worden vastgesteld om de nalevingslasten voor verkopers van binnen de Unie die actief zijn via elektronische interfaces, verder te verlichten. De uitgebreide fictie van de gelijkgestelde leverancier zal daarom zien op alle leveringen van goederen binnen de Unie die door een elektronische interface worden gefaciliteerd, ongeacht de plaats van vestiging van de onderliggende leverancier en ongeacht de hoedanigheid van de afnemer.
- (35) Bij Richtlijn (EU) 2017/2455 is in Richtlijn 2006/112/EG een specifieke vereenvoudiging ingevoerd, namelijk het éénloketsysteem voor invoer (“IOSS”), dat tot doel had de btw-nalevingslasten te verminderen bij de invoer van bepaalde goederen van geringe waarde bestemd voor consumenten in de Unie. Dienovereenkomstig hoeven belastingplichtigen die ervoor kiezen zich voor het IOSS te registreren, zich niet te registreren voor de btw in elke lidstaat waar zij in aanmerking komende goederen voor consumenten invoeren. In plaats daarvan kan de over deze leveringen verschuldigde btw via het IOSS in één lidstaat worden aangegeven en betaald. Om de naleving van de btw bij de invoer van bepaalde goederen verder te ondersteunen en te verbeteren, moeten maatregelen worden vastgesteld om het gebruik van het IOSS te verplichten voor elektronische interfaces, zoals marktplaatsen en platforms, wanneer zij de invoer van bepaalde goederen naar consumenten in de Unie faciliteren. Belastingplichtigen die elektronische interfaces exploiteren en uitsluitend binnenlandse leveringen in hun lidstaat van vestiging faciliteren, moeten evenwel buiten het toepassingsgebied van de maatregel blijven.
- (36) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG te waarborgen, moeten aan de Commissie bevoegdheden worden toegekend om sterkere garanties te bieden voor het correcte gebruik en voor het controleproces van IOSS-btw-identificatienummers in het kader van de vrijstelling waarin die richtlijn voorziet. Dit moet de Commissie in staat stellen een uitvoeringshandeling vast te stellen om bijzondere maatregelen in te voeren om bepaalde vormen van belastingontduiking of -ontwijking te voorkomen. Onder dergelijke bijzondere maatregelen valt onder andere de koppeling van het unieke verzendingsnummer aan het IOSS-btw-identificatienummer. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig de in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011¹⁴ van het Europees Parlement en de Raad bedoelde onderzoeksprocedure en het comité te dien einde is het bij artikel 58

¹⁴ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

van Verordening (EU) nr. 904/2010¹⁵ van het Europees Parlement en de Raad ingestelde comité.

- (37) Een leverancier of dienstverlener moet zich voor de btw registreren wanneer hij niet voor btw-doeleinden is geïdentificeerd in de lidstaat waar de btw verschuldigd is. Met name wanneer een belastingplichtige eigen goederen overbrengt naar een andere lidstaat in het kader van, onder andere, zijn e-commerceactiviteiten, is hij genoodzaakt zich te registreren in de lidstaten waaruit en waarnaar de goederen worden overgebracht. In overeenstemming met de doelstelling van één btw-registratie in de Unie moeten de gevallen waarin meer dan één btw-registratie vereist is, verder worden beperkt door te voorzien in de toepassing van een nieuwe regeling in het kader van de OSS-regelingen, die specifiek is opgezet om de btw-nalevingsverplichtingen in verband met bepaalde overbrengingen van eigen goederen te vereenvoudigen.
- (38) Richtlijn 2006/112/EG voorziet in een vereenvoudigde btw-behandeling van goederen die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep worden overgebracht, indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Aangezien de OSS-vereenvoudigingsregeling voor overbrengingen van eigen goederen alomvattend is en ook grensoverschrijdende goederenbewegingen omvat die momenteel onder de regeling inzake voorraad op afroep vallen uit hoofde van artikel 17 bis van die richtlijn, is het noodzakelijk laatstgenoemde regeling geleidelijk af te schaffen door een einddatum ervoor vast te stellen, voordat de bepalingen inzake voorraad op afroep in Richtlijn 2006/112/EG volledig worden geschrapt. Als einddatum wordt daarom 31 december 2024 vastgesteld, waarna het niet langer mogelijk zal zijn een nieuwe regeling inzake voorraad op afroep op te zetten. Voor regelingen inzake voorraad op afroep die op of vóór 31 december 2024 van start gaan, moeten de desbetreffende voorwaarden, waaronder de termijn van twaalf maanden voor de overdracht van de eigendom van die goederen aan de beoogde koper, blijven gelden. Samen met de vaststelling van deze nieuwe einddatum moet in de bepalingen betreffende de regeling inzake voorraad op afroep een nieuw lid worden ingevoegd dat de toepassing van die regeling op 31 december 2025 beëindigt, aangezien zij na die datum overbodig zal zijn.
- (39) Onder de winstmargeregeling kunnen belastingplichtige wederverkopers btw betalen over het verschil tussen de aankoop- en verkoopprijs van onder de regeling vallende goederen, namelijk gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten. Om ervoor te zorgen dat die specifieke leveringen worden belast in de lidstaat waar de afnemer is gevestigd dan wel zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, moet Richtlijn 2006/112/EG worden gewijzigd om een nieuwe regel inzake de plaats van levering in te voeren. Voorts moet Richtlijn 2006/112/EG worden gewijzigd om leveringen van onder de winstmargeregeling vallende goederen specifiek uit te sluiten van de verplichte toepassing van de verleggingsregeling. Om de doelstelling van één btw-registratie in de Unie te ondersteunen en de nalevingslasten tot een minimum te beperken, kunnen

¹⁵ Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).

belastingplichtige wederverkopers die de winstmargeregeling toepassen, ervoor kiezen zich te registreren om gebruik te maken van het Unie-OSS voor het aangeven en betalen van de btw die verschuldigd is voor bepaalde leveringen van onder de winstmargeregeling vallende goederen via die regeling, zonder dat zij zich in meerdere lidstaten hoeven te registreren.

- (40) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken¹⁶ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd.
- (41) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het btw-stelsel het digitale tijdperk in leiden, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de noodzaak om het gebruik van digitale rapportagevereisten te harmoniseren en aan te moedigen, de btw-behandeling van platforms te verbeteren en de gevallen te verminderen waarin een bedrijf zich in andere lidstaten moet registreren, beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (42) Richtlijn 2006/112/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,
HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG met ingang van 1 januari 2024

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 17 bis wordt als volgt gewijzigd:
- (a) in lid 2 wordt punt a) vervangen door:
- “a) de goederen worden, ten laatste op 31 december 2024, verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;”;
- (b) het volgende lid 8 wordt toegevoegd:

¹⁶ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

“8. Dit artikel vindt toepassing tot en met 31 december 2025.”.

- (2) In titel V, hoofdstuk 3 bis, wordt de titel vervangen door:

“HOOFDSTUK 3 bis

Drempel voor belastingplichtigen die bepaalde onder artikel 33, punt a), vallende goederen leveren en bepaalde onder artikel 58 vallende diensten verrichten”.

- (3) Artikel 59 quater wordt als volgt gewijzigd:

- (a) in lid 1 wordt punt b) vervangen door:

“b) de diensten worden verleend aan een niet-belastingplichtige die gevestigd is dan wel zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft in een andere dan de in punt a) bedoelde lidstaat, of de goederen worden verzonden of vervoerd van de in punt a) bedoelde lidstaat naar een andere lidstaat, en”;

- (b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De in lid 1, punt a), bedoelde lidstaat verleent de belastingplichtigen die voor dat lid in aanmerking komende goederenleveringen of diensten verrichten, het recht ervoor te kiezen dat de plaats van levering of dienst wordt bepaald overeenkomstig artikel 33, punt a), en artikel 58, hetgeen in ieder geval geldt voor twee kalenderjaren.”.

- (4) Artikel 66 wordt vervangen door:

“Artikel 66

1. In afwijking van de artikelen 63, 64 en 65 kunnen de lidstaten bepalen dat de belasting voor bepaalde handelingen of bepaalde categorieën belastingplichtigen op één van de volgende tijdstippen verschuldigd wordt:

- (a) uiterlijk bij de uitreiking van de factuur;
- (b) uiterlijk bij de ontvangst van de betaling;
- (c) wanneer de factuur niet of niet tijdig wordt uitgereikt, binnen een bepaalde termijn en uiterlijk bij het verstrijken van de overeenkomstig artikel 222, tweede alinea, door de lidstaten opgelegde termijn voor het uitreiken van facturen, of wanneer de lidstaat niet een zodanige termijn heeft opgelegd, binnen een bepaalde termijn te rekenen vanaf de datum van het belastbare feit.

2. De in lid 1 bedoeld afwijking is niet van toepassing op de volgende leveringen van goederen en diensten:

- (a) diensten die onder de in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 2, vastgestelde bijzondere regeling vallen, wanneer die diensten worden verricht door een belastingplichtige die van die regeling gebruik mag maken overeenkomstig artikel 359;
- (b) leveringen van goederen en diensten die onder de in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 3, vastgestelde bijzondere regeling vallen, wanneer die prestaties worden verricht door een belastingplichtige die van die regeling gebruik mag maken overeenkomstig artikel 369 ter;
- (c) diensten waarvoor de btw overeenkomstig artikel 196 door de afnemer verschuldigd is;

(d) leveringen of overbrengingen van goederen als bedoeld in artikel 67.”.

(5) In artikel 167 bis wordt de eerste alinea vervangen door:

“De lidstaten kunnen in het kader van een facultatieve regeling bepalen dat het recht op aftrek van een belastingplichtige wiens btw uitsluitend overeenkomstig artikel 66, lid 1, punt b), verschuldigd wordt, wordt uitgesteld totdat de btw op de voor hem verrichte goederenleveringen of diensten aan zijn leverancier of dienstverlener is betaald.”.

(6) Artikel 217 wordt vervangen door:

“Artikel 217

In deze richtlijn wordt verstaan onder “elektronische factuur” een factuur die de bij deze richtlijn voorgeschreven gegevens bevat en die is uitgereikt, doorgezonden en ontvangen in een gestructureerd elektronisch formaat dat de automatische en elektronische verwerking ervan mogelijk maakt.”.

(7) Artikel 218 wordt vervangen door:

“Artikel 218

1. Voor de toepassing van deze richtlijn aanvaarden de lidstaten als factuur ieder document of bericht op papier of in elektronisch formaat dat aan de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden voldoet.

2. De lidstaten kunnen de uitreiking van elektronische facturen verplichten. De lidstaten die dit verplichten, staan toe dat elektronische facturen worden uitgereikt die voldoen aan de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad*. Voor de uitreiking van elektronische facturen door belastingplichtigen en de doorzending ervan is geen voorafgaande verplichte toestemming of controle door de belastingautoriteiten vereist, onverminderd de bijzondere maatregelen waarvoor krachtens artikel 395 machtiging is verleend en die bij de inwerkingtreding van deze richtlijn al ten uitvoer zijn gelegd.

*Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake elektronische facturering bij overheidsopdrachten (PB L 133 van 6.5.2014, blz. 1).”.

(8) In artikel 226 wordt punt 7 bis) vervangen door:

“7 bis) wanneer de btw verschuldigd wordt op het moment waarop de betaling wordt ontvangen overeenkomstig artikel 66, lid 1, punt b), en het recht op aftrek ontstaat op het tijdstip waarop de aftrekbare belasting verschuldigd wordt, de vermelding “kastelsel;”.

(9) Artikel 232 wordt geschrapt.

(10) Artikel 237 wordt geschrapt.

(11) Artikel 359 wordt vervangen door:

“Artikel 359

De lidstaten staan toe dat een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die diensten verricht voor een niet-belastingplichtige, van deze bijzondere regeling gebruikmaakt. Deze regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.”.

- (12) In artikel 369 undecies wordt de eerste alinea vervangen door:

“De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, past met betrekking tot zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, geen aftrek overeenkomstig artikel 168 van deze richtlijn toe voor de in de lidstaten van verbruik betaalde voorbelasting. Niettegenstaande artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG en artikel 2, punt 1, artikel 3 en artikel 8, lid 1, punt e), van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende goederen.”.

- (13) In artikel 369 quaterdecies wordt de eerste alinea vervangen door:

“De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, past met betrekking tot zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten, geen aftrek overeenkomstig artikel 168 van deze richtlijn toe voor de in de lidstaten van verbruik betaalde voorbelasting. Niettegenstaande artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG en artikel 2, punt 1, artikel 3 en artikel 8, lid 1, punt e), van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende goederen.”.

Artikel 2

Wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG met ingang van 1 januari 2025

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 14, lid 4, punt 1, a), wordt vervangen door:

“a) de levering van goederen wordt verricht voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of voor enige andere niet-belastingplichtige; of de levering betreft een levering van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiques, verricht door een belastingplichtige wederverkoper aan een andere belastingplichtige, waarbij de goederen aan de btw zijn onderworpen overeenkomstig de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 4, afdeling 2, van deze richtlijn.”.

- (2) Artikel 14 bis wordt als volgt gewijzigd:

- (a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, de levering van goederen binnen de Gemeenschap door een belastingplichtige

faciliteert, wordt de belastingplichtige die de levering faciliteert, geacht die goederen te hebben ontvangen en geleverd.”;

(b) de volgende leden 3 en 4 worden toegevoegd:

“3. Indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, de overbrenging van goederen naar een andere lidstaat overeenkomstig artikel 17, lid 1, door een belastingplichtige faciliteert, met uitzondering van investeringsgoederen zoals omschreven door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd overeenkomstig artikel 189, punt a), of goederen waarvoor in die lidstaat geen volledig recht op aftrek bestaat, wordt de belastingplichtige die de overbrenging faciliteert, geacht die goederen te hebben ontvangen en geleverd.

4. Indien een in slechts één lidstaat gevestigde belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een marktplaats, platform, portaal of soortgelijk middel, leveringen van goederen faciliteert uitsluitend in die lidstaat zonder verzending of vervoer, dan wel met verzending die of vervoer dat in die lidstaat begint en eindigt, wordt die belastingplichtige niet geacht die goederen te hebben ontvangen en geleverd.”.

(3) Het volgende artikel 28 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 28 bis

Niettegenstaande artikel 28 wordt een belastingplichtige die via het gebruik van een elektronische interface, zoals een platform, portaal of soortgelijk middel, kortetermijnverhuur van accommodatie als bedoeld in artikel 135, lid 3, of personenvervoer faciliteert, geacht die diensten zelf te hebben ontvangen en verricht, indien de aanbieder van de diensten een van de volgende personen is:

- a) een niet-gevestigde persoon die niet voor btw-doeleinden in een lidstaat is geïdentificeerd;
- b) een niet-belastingplichtige;
- c) een belastingplichtige die uitsluitend goederen levert of diensten verricht waarvoor de btw niet aftrekbaar is;
- d) een niet-belastingplichtige rechtspersoon;
- e) een belastingplichtige die onder de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten valt;
- f) een belastingplichtige die onder de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen valt.”.

(4) Artikel 35 wordt geschrapt.

(5) Aan titel V, hoofdstuk 1, wordt de volgende afdeling 5 toegevoegd:

“Afdeling 5

Levering van kunstvoorwerpen en antiquiteiten in het kader van de bijzondere regeling voor belastingplichtige wederverkopers

Artikel 39 bis

De plaats van levering van kunstvoorwerpen en antiques die zonder verzending of vervoer worden geleverd, of waarbij de verzending of het vervoer van die goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, en die worden geleverd overeenkomstig de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 4, afdeling 2, onderafdeling 1, is de plaats waar de afnemer is gevestigd dan wel zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.”.

- (6) Het volgende artikel 46 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 46 bis

De plaats van de faciliteringsdienst die voor niet-belastingplichtigen wordt verricht door een platform, portaal of soortgelijk middel, is de plaats waar de onderliggende transactie overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn wordt verricht.”.

- (7) In artikel 135 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. De ononderbroken verhuur van accommodatie gedurende maximaal 45 dagen, al dan niet met andere daarmee samenhangende diensten, wordt geacht een soortgelijke functie te hebben als het hotelbedrijf.”.

- (8) Artikel 136 bis wordt vervangen door:

“Artikel 136 bis

Indien een belastingplichtige geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, of artikel 14 bis, lid 3, verlenen de lidstaten vrijstelling voor de levering van die goederen aan die belastingplichtige.”.

- (9) Het volgende artikel 136 ter wordt ingevoegd:

“Artikel 136 ter

Indien een belastingplichtige geacht wordt diensten te hebben ontvangen en verricht overeenkomstig artikel 28 bis, verlenen de lidstaten vrijstelling voor het verrichten van die diensten aan die belastingplichtige.”.

- (10) In artikel 143 wordt het volgende lid 1 bis ingevoegd:

“1 bis. Voor de toepassing van de in lid 1, punt c bis), bedoelde vrijstelling stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast om bijzondere maatregelen in te voeren om bepaalde vormen van belastingontduiking of -ontwijking te voorkomen, onder meer door het unieke verzendingsnummer te koppelen aan het overeenkomstige btw-identificatienummer als bedoeld in artikel 369 octodecies.

Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011* bedoelde onderzoeksprocedure en het comité te dien einde is het bij artikel 58 van Verordening (EU) nr. 904/2010[±] ingestelde comité.

* Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de

uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

± Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).”.

- (11) Het volgende artikel 172 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 172 bis

Indien een belastingplichtige geacht wordt diensten te hebben ontvangen en verricht overeenkomstig artikel 28 bis, doen deze diensten geen afbreuk aan het recht op aftrek van die belastingplichtige, ongeacht of het een dienst betreft waarvoor al dan niet recht op aftrek bestaat.”.

- (12) Artikel 194 wordt vervangen door:

“Artikel 194

1. Onverminderd de artikelen 195 en 196 staan de lidstaten toe dat, wanneer de belastbare goederenlevering of de belastbare dienst wordt verricht door een belastingplichtige die niet gevestigd is in de lidstaat waar de btw verschuldigd is, de tot voldoening van de belasting gehouden belastingplichtige degene is voor wie de goederenlevering of de dienst wordt verricht indien die persoon al in die lidstaat geïdentificeerd is.

2. Lid 1 is niet van toepassing op een levering van goederen door een belastingplichtige wederverkoper als omschreven in artikel 311, lid 1, punt (5), wanneer deze goederen aan de btw zijn onderworpen overeenkomstig de bijzondere regeling van titel XII, hoofdstuk 4, afdeling 2, van deze richtlijn.”.

- (13) In artikel 222 wordt de eerste alinea vervangen door:

“Voor goederenleveringen die onder de in artikel 138 gestelde voorwaarden worden verricht of voor goederenleveringen of diensten ter zake waarvan de btw overeenkomstig de artikelen 194 en 196 door de afnemer verschuldigd is, wordt de factuur uitgereikt uiterlijk op de vijftiende dag van de maand volgende op die waarin het belastbare feit zich heeft voorgedaan.”.

- (14) Artikel 242 bis wordt als volgt gewijzigd:

- (a) het volgende lid 1 bis wordt ingevoegd:

“1 bis. Indien een belastingplichtige via het gebruik van een elektronische interface, zoals een platform, portaal of soortgelijk middel, de kortetermijnverhuur van accommodatie of personenvervoersdiensten faciliteert, en die persoon niet geacht wordt die diensten zelf te hebben ontvangen en verricht overeenkomstig artikel 28 bis, wordt de belastingplichtige die de dienst faciliteert, verplicht een boekhouding van die diensten bij te houden.”;

- (b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Desgevraagd moet de in de leden 1 en 1 bis bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de betrokken lidstaten beschikbaar worden gesteld.

De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de transactie is verricht.”.

(15) In artikel 262 wordt lid 1, punt c), vervangen door:

“c) de belastingplichtigen en de voor btw-doeleinden geïdentificeerde niet-belastingplichtige rechtspersonen aan wie hij andere goederen heeft geleverd of voor wie hij andere diensten heeft verricht dan die welke van btw zijn vrijgesteld in de lidstaat waar de handeling belastbaar is en waarvoor de afnemer overeenkomstig de artikelen 194 en 196 de tot voldoening van de belasting gehouden persoon is.”.

(16) In artikel 306 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

“3. De in lid 1 van dit artikel bedoelde bijzondere regeling is niet van toepassing op krachtens artikel 28 bis verrichte diensten.”.

(17) In titel XII wordt het opschrift van hoofdstuk 6 vervangen door:

“HOOFDSTUK 6

Bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen, bepaalde binnenlandse goederenleveringen of overbrengingen van eigen goederen verrichten”.

(18) Artikel 365 wordt vervangen door:

“Artikel 365

De btw-aangifte bevat het individueel btw-identificatienummer voor de toepassing van deze bijzondere regeling en, voor elke lidstaat van verbruik waar de btw verschuldigd is, het totale bedrag exclusief btw van de onder deze bijzondere regeling vallende diensten waarvoor het belastbare feit zich in het belastingtijdvak heeft voorgedaan, en het totale bedrag van de belasting daarover, uitgesplitst naar belastingtarieven. De toepasselijke btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting moeten eveneens op de aangifte worden vermeld.

Indien een btw-aangifte moet worden gewijzigd na de datum waarop de aangifte moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 364, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 364. In die volgende btw-aangifte worden de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.”.

(19) In titel XII, hoofdstuk 6, wordt het opschrift van afdeling 3 vervangen door:

“Afdeling 3

Bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, voor bepaalde leveringen van goederen binnen een lidstaat door belastingplichtigen die in die lidstaat niet voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, of door elektronische interfaces die die leveringen faciliteren, en voor diensten aan niet-belastingplichtigen verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen”.

(20) In artikel 369 bis wordt punt 3 als volgt gewijzigd:

(a) punt c) wordt vervangen door:

“c) in het geval van de levering van goederen door een belastingplichtige die deze levering faciliteert overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2,

waarbij de verzending of het vervoer van de geleverde goederen begint en eindigt in dezelfde lidstaat waar die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige, deze lidstaat;”;

(b) de volgende punten d) en e) worden toegevoegd:

- “d) in het geval van de levering van goederen overeenkomstig de artikelen 36, 37 en 39, waarbij die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige, de lidstaat waar de levering wordt geacht plaats te vinden;
- e) in het geval van de levering van goederen zonder verzending of vervoer van de goederen, of waarbij de verzending van de geleverde goederen begint en eindigt in dezelfde lidstaat waar die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige, deze lidstaat.”.

(21) Artikel 369 ter wordt vervangen door:

“Artikel 369 ter

De lidstaten staan de volgende belastingplichtigen toe van deze bijzondere regeling gebruik te maken:

- (a) een belastingplichtige die intracommunautaire afstandsverkopen van goederen verricht;
- (b) onverminderd artikel 14 bis, lid 2, met het oog op de toepassing van deze bijzondere regeling, een belastingplichtige die de levering van goederen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, faciliteert zonder verzending of vervoer dan wel waarbij de verzending of het vervoer begint en eindigt in dezelfde lidstaat waar die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
- (c) een niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige die diensten verricht voor een niet-belastingplichtige;
- (d) een belastingplichtige die niet is geïdentificeerd in de lidstaat waar de goederen aan de btw zijn onderworpen, en die overeenkomstig de artikelen 36, 37 en 39 goederen levert aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;

- (e) een belastingplichtige die niet is geïdentificeerd in de lidstaat waar de goederen aan de btw zijn onderworpen, en die goederen levert zonder verzending of vervoer of waarbij de verzending in dezelfde lidstaat begint en eindigt, aan:
 - (a) een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
 - (b) enige andere belastingplichtige indien de levering een levering van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten betreft waarbij de goederen aan de btw zijn onderworpen overeenkomstig de in de artikelen 312 tot en met 325 vastgestelde winstmargeregeling.

Deze bijzondere regeling is van toepassing op alle aldus door de betrokken belastingplichtige in de Gemeenschap geleverde goederen of verrichte diensten.”.

(22) Artikel 369 octies wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De btw-aangifte bevat het in artikel 369 quinquies bedoelde btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik, het totale bedrag exclusief btw, in voorkomend geval de toepasselijke btw-tarieven, in voorkomend geval het totale bedrag van de overeenkomstige belasting, uitgesplitst naar belastingtarieven, en de totale verschuldigde belasting over de volgende onder deze bijzondere regeling vallende leveringen van goederen of diensten waarvoor het belastbare feit zich in het belastingtijdvak heeft voorgedaan:

- (a) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen;
- (b) onverminderd artikel 14 bis, lid 2, met het oog op de toepassing van deze bijzondere regeling, leveringen van goederen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, waarbij de verzending of het vervoer van die goederen begint en eindigt in dezelfde lidstaat waar die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
- (c) diensten;
- (d) leveringen van goederen overeenkomstig de artikelen 36, 37 en 39, waarbij die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
- (e) leveringen van goederen zonder verzending of vervoer van de goederen, of waarbij de verzending van de geleverde goederen begint en eindigt in dezelfde lidstaat waar die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3,

lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige.

De btw-aangifte bevat ook wijzigingen met betrekking tot voorgaande belastingtijdvakken, zoals bepaald in lid 4 van dit artikel.”;

(b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. Wanneer goederen worden verzonden of vervoerd binnen of vanuit andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-aangifte ook het totale bedrag exclusief btw, in voorkomend geval de toepasselijke btw-tarieven, in voorkomend geval het totale bedrag van de overeenkomstige belasting, uitgesplitst naar belastingtarieven, en de totale verschuldigde belasting over de volgende onder deze bijzondere regeling vallende leveringen van goederen, voor elke lidstaat waarbinnen of waaruit die goederen zijn verzonden of vervoerd:

- (a) andere intracommunautaire afstandsverkopen van goederen dan die verricht door een belastingplichtige overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2;
- (b) intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en leveringen van goederen, verricht door een belastingplichtige overeenkomstig artikel 14 bis, lid 2, indien de verzending of het vervoer van die goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt waarbij die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
- (c) leveringen van goederen overeenkomstig de artikelen 36, 37 en 39, waarbij die goederen worden geleverd aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige;
- (d) leveringen van goederen aan een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 3, lid 1, niet aan de btw zijn onderworpen, of aan enige andere niet-belastingplichtige, waarbij de verzending in dezelfde lidstaat begint en eindigt.

Met betrekking tot de in punt a) bedoelde leveringen bevat de btw-aangifte ook het individuele btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer dat is toegekend door elk van die lidstaten waaruit zulke goederen worden verzonden of vervoerd, indien beschikbaar.

Met betrekking tot de in punt b) bedoelde leveringen bevat de btw-aangifte ook het individuele btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer dat is toegekend door elk van die lidstaten waaruit zulke goederen worden verzonden of vervoerd, indien beschikbaar.

De btw-aangifte bevat de in dit lid bedoelde informatie, uitgesplitst naar lidstaat van verbruik.”;

(c) het volgende lid 2 bis wordt ingevoegd:

“2 bis. De vereiste om de in lid 2 bedoelde informatie te verstrekken, geldt ook voor leveringen van goederen zonder verzending of vervoer in een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie.”;

(d) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Indien de belastingplichtige die onder deze bijzondere regeling vallende diensten verricht, één of meer andere vaste inrichtingen heeft dan die in de lidstaat van identificatie, vanwaaruit de diensten worden verricht, bevat de btw-aangifte eveneens, per lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft gevestigd en uitgesplitst naar lidstaat van verbruik, het totale bedrag exclusief btw, in voorkomend geval de toepasselijke btw-tarieven, in voorkomend geval het totale bedrag van de overeenkomstige belasting en de totale verschuldigde belasting over die diensten, alsmede het individueel btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer van die inrichting.”;

(e) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Indien een btw-aangifte moet worden gewijzigd na de datum waarop de aangifte moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 369 septies, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 369 septies. In die volgende btw-aangifte worden de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.”.

(23) In artikel 369 quaterdecies wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

“4. Niettegenstaande lid 1 verlangen de lidstaten dat de belastingplichtige die overeenkomstig artikel 14 bis, lid 1, als gelijkgestelde leverancier optreedt, van deze bijzondere regeling gebruikmaakt voor al zijn afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen.”.

(24) Artikel 369 septdecies wordt als volgt gewijzigd:

(a) aan lid 1 wordt het volgende punt e) toegevoegd:

“e) de hoedanigheid van belastingplichtige die geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd overeenkomstig artikel 14 bis, lid 1.”;

(b) in lid 3 wordt het volgende punt f) toegevoegd:

“f) de hoedanigheid van belastingplichtige die geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd overeenkomstig artikel 14 bis, lid 1.”.

(25) Artikel 369 novodecies wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 1 wordt punt d) vervangen door:

“d) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling, voor zover het gebruik van deze regeling niet verplicht is overeenkomstig artikel 369 quaterdecies, lid 4.”;

(b) in lid 3 wordt punt d) vervangen door:

“d) hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling, voor zover het gebruik van deze regeling niet verplicht is overeenkomstig artikel 369 quaterdecies, lid 4;”;

(c) een nieuw lid 4 wordt ingevoegd:

“4. Wanneer het gebruik van de bijzondere regeling verplicht is overeenkomstig artikel 369 quaterdecies, lid 4, nemen de lidstaten van identificatie passende maatregelen, met uitzondering van verwijdering uit het identificatieregister, wanneer de belastingplichtige bij voortduring niet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling voldoet.”.

(26) In artikel 369 unvicies wordt lid 2 vervangen door:

“2. Indien een btw-aangifte moet worden gewijzigd na de datum waarop de aangifte moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 369 vicies, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 369 vicies. In die volgende btw-aangifte worden de betrokken lidstaat van verbruik, het belastingtijdvak en het btw-bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.”.

(27) In titel XII, hoofdstuk 6, wordt de volgende afdeling 5 toegevoegd:

“Afdeling 5

Bijzondere regeling voor overbrengingen van eigen goederen

Artikel 369 quinvicies bis

Onverminderd andere communautaire bepalingen wordt voor de toepassing van deze afdeling verstaan onder:

- 1) “overbrenging van eigen goederen”: de overbrenging van goederen naar een andere lidstaat overeenkomstig artikel 17, lid 1, met inbegrip van overbrengingen overeenkomstig artikel 14 bis, lid 3, en met uitzondering van overbrengingen van investeringsgoederen zoals omschreven door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd overeenkomstig artikel 189, punt a), of goederen waarvoor in die lidstaat geen volledig recht op aftrek bestaat;
- 2) “lidstaat van identificatie”: de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, de lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft.

Indien de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd maar er wel over meer dan één vaste inrichting beschikt, is de lidstaat van identificatie de lidstaat met de vaste inrichting waar die belastingplichtige meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik zal maken. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Indien een belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd en er ook niet over een vaste inrichting beschikt, is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt. Indien er meer dan één lidstaat is waar de verzending of het

vervoer van de goederen aanvangt, vermeldt de belastingplichtige welke van deze lidstaten de lidstaat van identificatie is. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

Artikel 369 quinvicies ter

De lidstaten staan belastingplichtigen die eigen goederen overbrengen, toe om van deze bijzondere regeling gebruik te maken.

Deze bijzondere regeling is van toepassing op alle overbrengingen van eigen goederen die door een voor deze regeling geregistreerde belastingplichtige worden verricht.

Artikel 369 quinvicies quater

Een belastingplichtige doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin en de beëindiging van zijn onder deze bijzondere regeling vallende belastbare activiteiten, alsmede van de wijzigingen ervan waardoor hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken. De belastingplichtige verstrekt die informatie langs elektronische weg.

Artikel 369 quinvicies quinquies

Een belastingplichtige die van de bijzondere regeling gebruikmaakt, wordt voor de belastbare handelingen die onder deze regeling worden verricht, uitsluitend in de lidstaat van identificatie voor btw-doeleinden geïdentificeerd. Daartoe maakt de lidstaat van identificatie gebruik van het individuele btw-identificatienummer dat reeds aan de belastingplichtige is toegekend met betrekking tot diens verplichtingen in het binnenlandse verkeer.

Artikel 369 quinvicies sexies

De lidstaat van identificatie sluit een belastingplichtige van de bijzondere regeling uit in elk van de volgende gevallen:

- (a) de belastingplichtige deelt mee dat hij niet langer overbrengingen van eigen goederen verricht die onder deze bijzondere regeling vallen;
- (b) er kan anderszins worden aangenomen dat de belastbare activiteiten van de onder deze bijzondere regeling vallende belastingplichtige beëindigd zijn;
- (c) de belastingplichtige vervult niet langer de voorwaarden om van de bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
- (d) de belastingplichtige voldoet bij voortdurend niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling.

Artikel 369 quinvicies septies

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, dient voor elke maand langs elektronische weg een btw-aangifte in bij de lidstaat van identificatie, ongeacht of al dan niet overbrengingen van goederen zijn verricht die onder deze bijzondere regeling vallen. De btw-aangifte wordt vóór het einde

van de maand volgend op het verstrijken van het belastingtijdvak waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

Artikel 369 quinvcies octies

1. De btw-aangifte bevat het in artikel 369 quinvcies quinquies bedoelde btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of overgebracht, het totale bedrag exclusief btw van de onder deze bijzondere regeling vallende overbrengingen waarvoor het belastbare feit zich in het belastingtijdvak heeft voorgedaan.

De btw-aangifte bevat ook wijzigingen met betrekking tot voorgaande belastingtijdvakken, zoals bepaald in lid 3 van dit artikel.

2. Wanneer goederen worden verzonden of vervoerd vanuit andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-aangifte ook het totale bedrag exclusief btw van de onder deze bijzondere regeling vallende overbrengingen van goederen, voor elke lidstaat waaruit die goederen zijn verzonden of vervoerd.

De btw-aangifte bevat tevens het individuele btw-identificatienummer of het fiscaal registratienummer dat is toegekend door elk van die lidstaten waaruit zulke goederen worden verzonden of vervoerd, indien beschikbaar. De btw-aangifte bevat de in dit lid bedoelde informatie, uitgesplitst naar lidstaat waarnaar de goederen worden verzond of vervoerd.

3. Indien een btw-aangifte moet worden gewijzigd na de datum waarop de aangifte moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 369 quinvcies septies, worden deze wijzigingen in een volgende aangifte opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke aangifte moest worden ingediend overeenkomstig artikel 369 quinvcies septies. In die volgende btw-aangifte worden de betrokken lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, het belastingtijdvak en het belastbare bedrag waarvoor wijzigingen nodig zijn, vermeld.

Artikel 369 quinvcies nonies

1. De btw-aangifte wordt in euro's verricht.

De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen, kunnen eisen dat de btw-aangifte in hun nationale munteenheid luidt.

Indien de leveringen in een andere munteenheid luiden, hanteert de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, bij het invullen van de btw-aangifte de wisselkoers die gold op de laatste dag van het belastingtijdvak.

2. De omwisseling geschiedt volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, wanneer die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 369 quinvcies decies

Voor de toepassing van deze bijzondere regeling is de intracommunautaire verwerving van goederen in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, vrijgesteld.

Artikel 369 quinovicis undecies

De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, geeft in de btw-aangifte voor die regeling de overeenkomstig artikel 168 van deze richtlijn aftrekbare btw met betrekking tot zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare activiteiten niet aan in de lidstaten waarnaar of waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd. Niettegenstaande artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG en artikel 2, punt 1, artikel 3 en artikel 8, lid 1, punt e), van Richtlijn 2008/9/EG wordt deze belastingplichtige teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende goederen.

Indien de belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geregistreerd voor activiteiten die niet onder deze bijzondere regeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting ter zake van goederen of diensten die hem in die lidstaat zijn geleverd, in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 in te dienen btw-aangifte.

Artikel 369 quinovicis duodecies

1. De belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruikmaakt, houdt een boekhouding bij van de onder deze bijzondere regeling vallende overbrengingen van eigen goederen. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaten waaruit en waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, in staat te stellen de juistheid van de btw-aangifte te bepalen.

2. Desgevraagd moet de in lid 1 bedoelde boekhouding langs elektronische weg aan de lidstaat waaruit en waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd en aan de lidstaat van identificatie beschikbaar worden gesteld.

Deze boekhouding moet worden bewaard gedurende vijf jaar na afloop van het jaar waarin de overbrenging van eigen goederen is verricht.”.

Artikel 3

Wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG met ingang van 1 januari 2026

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In artikel 243 wordt lid 3 geschrapt.
- (2) In artikel 262 wordt lid 2 geschrapt.

Artikel 4

Wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG met ingang van 1 januari 2028

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In artikel 42 wordt punt b) vervangen door:
 - “b) de afnemer heeft voldaan aan de in artikel 265 bedoelde verplichtingen inzake de doorzending van gegevens over de intracommunautaire verwervingen.”.
- (2) In artikel 138 wordt lid 1 bis vervangen door:

“1 bis. De vrijstelling waarin lid 1 van dit artikel voorziet, geldt niet indien de leverancier niet aan de in de artikelen 262 en 263 neergelegde verplichting voldoet om de gegevens over intracommunautaire transacties te verstrekken, of indien de verstrekte gegevens niet de krachtens artikel 264 vereiste correcte informatie over de levering bevatten, tenzij de leverancier eventuele tekortkomingen ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan verantwoorden.”.

(3) Artikel 218 wordt vervangen door:

“Voor de toepassing van deze richtlijn worden facturen in een gestructureerd elektronisch formaat uitgereikt. De lidstaten kunnen evenwel documenten op papier of in andere formaten aanvaarden als factuur voor transacties waarop de rapportageverplichtingen van titel XI, hoofdstuk 6, niet van toepassing zijn. De lidstaten staan toe dat elektronische facturen worden uitgereikt die voldoen aan de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad. Voor de uitreiking van elektronische facturen door belastingplichtigen en de doorzending ervan is geen voorafgaande verplichte toestemming of controle door de belastingautoriteiten vereist.”.

(4) In artikel 222 wordt de eerste alinea vervangen door:

“Voor goederenleveringen die onder de in artikel 138 gestelde voorwaarden worden verricht of voor goederenleveringen of diensten ter zake waarvan de btw overeenkomstig de artikelen 194 en 196 door de afnemer verschuldigd is, wordt een factuur uitgereikt uiterlijk twee werkdagen na het belastbare feit.”.

(5) Artikel 223 wordt geschrapt.

(6) Aan artikel 226 worden de volgende punten 16), 17) en 18) toegevoegd:

“16) in geval van een corrigerende factuur, het in punt 2) bedoelde volgnummer waardoor de gecorrigeerde factuur wordt geïdentificeerd;

17) het IBAN-nummer van de bankrekening van de leverancier of dienstverlener waarop de betaling van de factuur zal worden gecrediteerd. Indien het IBAN-nummer niet beschikbaar is, een andere identificatiecode waardoor de bankrekening waarop de factuur zal worden gecrediteerd, ondubbelzinnig wordt geïdentificeerd;

18) De datum waarop de betaling van de goederenlevering of de dienst verschuldigd is of, indien gedeeltelijke betalingen zijn overeengekomen, de datum en het bedrag van elke betaling.”.

(7) In titel XI wordt het opschrift van hoofdstuk 6 vervangen door:

“HOOFDSTUK 6:

Digitale rapportagevereisten”.

(8) In titel XI, hoofdstuk 6, wordt voor afdeling 1 het volgende opschrift ingevoegd:

“Afdeling 1

Digitale rapportagevereisten voor grensoverschrijdende leveringen van goederen en diensten onder bezwarende titel tussen belastingplichtigen”.

(9) Artikel 262 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 1 wordt de inleidende zin vervangen door:

“Elke voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige verstrekt de lidstaat waar hij is gevestigd of voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, de volgende gegevens over elke levering en overbrenging van goederen overeenkomstig artikel 138, over elke intracommunautaire verwerving van goederen overeenkomstig artikel 20 en over elke dienst die belastbaar is in een andere lidstaat dan die waar de leverancier of dienstverlener is gevestigd:”.

- (10) Artikel 263 wordt vervangen door:

“Artikel 263

1. De in artikel 262, lid 1, bedoelde gegevens worden doorgezonden voor elke afzonderlijke transactie die de belastingplichtige heeft verricht, uiterlijk twee werkdagen na de uitreiking van de factuur of na de datum waarop de factuur moest worden uitgereikt, indien de belastingplichtige niet voldoet aan de verplichting om een factuur uit te reiken. De gegevens worden door de belastingplichtige zelf of door een derde voor zijn rekening doorgegeven. De lidstaten voorzien in de elektronische middelen voor de indiening van die gegevens.

De lidstaten staan toe dat de gegevens van elektronische facturen worden doorgezonden in een formaat dat voldoet aan de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU van het Europees Parlement en de Raad.

De lidstaten kunnen toestaan dat de gegevens van elektronische facturen worden doorgezonden in andere gegevensformaten die de interoperabiliteit met de Europese norm voor elektronische facturering waarborgen.

2. Het gemeenschappelijk elektronisch bericht voor het verstrekken van de in lid 1 bedoelde gegevens wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 58, lid 2, van Verordening (EU) nr. 904/2010.”.

- (11) Artikel 264 wordt vervangen door:

“Artikel 264

De overeenkomstig artikel 263 doorgezonden gegevens bevatten het volgende:

- (a) de in artikel 226, punten 1) tot en met 4), 6), 8) tot en met 11 bis), 16), 17) en 18) bedoelde informatie;
- (b) voor de in artikel 138, lid 2, punt c), bedoelde leveringen van goederen bestaande in de overbrenging van die goederen naar een andere lidstaat, het totale bedrag van de levering, vastgesteld overeenkomstig artikel 76.”.

- (12) Artikel 265 wordt vervangen door:

“Artikel 265

In het geval van intracommunautaire verwervingen van goederen als bedoeld in artikel 42 neemt de belastingplichtige die voor btw-doeleinden is geïdentificeerd in de lidstaat die hem het btw-identificatienummer heeft toegekend waaronder hij die verwervingen heeft verricht, in de door te zenden gegevens de volgende informatie op:

- a) zijn btw-identificatienummer in die lidstaat waaronder de verwerving en de daaropvolgende levering van goederen is verricht;

- b) het btw-identificatienummer, in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen is geëindigd, van de persoon aan wie de belastingplichtige de daaropvolgende levering heeft verricht;
- c) het bedrag exclusief btw van elke levering door de belastingplichtige in de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen is geëindigd.”.

(13) Artikel 266 wordt geschrapt.

(14) Artikel 267 wordt vervangen door:

“Artikel 267

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat personen die overeenkomstig artikel 194 of 204 worden geacht tot voldoening van de btw te zijn gehouden in plaats van een niet op hun grondgebied gevestigde belastingplichtige, de in dit hoofdstuk vastgestelde verplichting inzake de indiening van gegevens nakomen.”.

(15) Artikel 268 wordt vervangen door:

“Artikel 268

De lidstaten verlangen dat belastingplichtigen die op hun grondgebied intracommunautaire verwervingen van goederen of krachtens de artikelen 21 en 22 daarmee gelijkgestelde handelingen verrichten, gegevens over deze handelingen verstrekken, zoals in dit hoofdstuk is bepaald.”.

(16) De artikelen 269, 270 en 271 worden geschrapt.

(17) In titel XI, hoofdstuk 6, wordt de volgende afdeling 2 ingevoegd:

“Afdeling 2

Digitale rapportagevereisten voor leveringen van goederen en diensten onder bezwarende titel tussen belastingplichtigen binnen het grondgebied van een lidstaat

Artikel 271 bis

1. De lidstaten kunnen verlangen dat belastingplichtigen die op hun grondgebied voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, hun belastingautoriteiten langs elektronische weg gegevens toezenden over de leveringen van goederen en diensten die zij onder bezwarende titel aan andere belastingplichtigen op hun grondgebied verrichten.

2. De lidstaten kunnen verlangen dat belastingplichtigen die op hun grondgebied voor btw-doeleinden zijn geïdentificeerd, hun belastingautoriteiten langs elektronische weg gegevens toezenden over andere belastbare transacties dan die welke in lid 1 van dit artikel en in artikel 262 zijn bedoeld.

Artikel 271 ter

Wanneer een lidstaat de toezending van gegevens overeenkomstig artikel 271 bis verlangt, zendt de belastingplichtige, of een derde voor rekening van de belastingplichtige, die gegevens op transactiebasis toe uiterlijk twee werkdagen na uitreiking van de factuur of na de datum waarop de factuur moest worden uitgereikt, indien de belastingplichtige niet voldoet aan de verplichting om een

factuur uit te reiken. De lidstaten staan toe dat de gegevens van elektronische facturen worden doorgezonden in een formaat dat voldoet aan de Europese norm voor elektronische facturering en de lijst van syntaxen overeenkomstig Richtlijn 2014/55/EU.

De lidstaten kunnen toestaan dat de gegevens van elektronische facturen worden doorgezonden in andere gegevensformaten.

Artikel 271 quater

Uiterlijk 31 maart 2033 legt de Commissie de Raad, op basis van de door de lidstaten verstrekte informatie, een verslag voor over de werking van de in deze afdeling vastgestelde binnenlandse rapportagevereisten. In dat verslag beoordeelt de Commissie de noodzaak van verdere harmonisatiemaatregelen en doet zij, indien nodig, een passend voorstel voor dergelijke maatregelen.”.

(18) Artikel 273 wordt vervangen door:

“Artikel 273

De lidstaten kunnen, onder voorbehoud van gelijke behandeling van door belastingplichtigen verrichte binnenlandse transacties en transacties tussen de lidstaten, andere verplichtingen voorschrijven die zij noodzakelijk achten ter waarborging van de correcte inning van de btw en ter voorkoming van ontduiking, mits deze verplichtingen in het handelsverkeer tussen de lidstaten geen aanleiding geven tot formaliteiten in verband met een grensoverschrijding.

De in de eerste alinea geboden mogelijkheid mag niet worden benut om aanvullende factureringsverplichtingen op te leggen die verder gaan dan die welke in hoofdstuk 3 zijn vastgesteld, noch om aanvullende rapportageverplichtingen in te voeren die verder gaan dan die welke in titel XI, hoofdstuk 6, zijn vastgesteld.”.

Artikel 5

Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk 31 december 2023 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan artikel 1 van deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2024.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten dienen uiterlijk 31 december 2024 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan artikel 2 van deze richtlijn te voldoen.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2025.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

3. De lidstaten dienen uiterlijk 31 december 2025 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan artikel 3 van deze richtlijn te voldoen.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2026.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

4. De lidstaten dienen uiterlijk 31 december 2027 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan artikel 4 van deze richtlijn te voldoen.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2028.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

5. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 7

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter